

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA VEŘEJNÉ EKONOMIKY

Správa místních poplatků ve vybraných obcích
Administration of the Local Fees in the Selected Municipalities

Student: Andrea Ruzová
Vedoucí bakalářské práce: Ing. Iveta Vrabková, Ph.D.

Ostrava 2017

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra veřejné ekonomiky

Zadání bakalářské práce

Student: **Andrea Ruszová**
Studijní program: B6202 Hospodářská politika a správa
Studijní obor: 6202R055 Veřejná ekonomika a správa
Téma: **Správa místních poplatků ve vybraných obcích**
Administration of the Local Fees in the Selected Municipalities

Jazyk vypracování: čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Místní poplatky a jejich stanovení
 3. Ekonomika obcí
 4. Zhodnocení správy místních poplatků ve vybraných obcích
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce
Seznam příloh
Přílohy

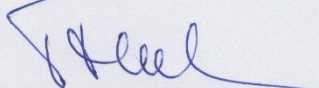
Seznam doporučené odborné literatury:

HENDRYCH, Dušan. *Správní právo. Obecná část*. 8. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012. 832 s. ISBN 978-80-7179-254-3.
PEKOVÁ, Jitka. *Veřejné finance. Teorie a praxe v ČR*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. 642 s. ISBN 978-80-7357-698-1.
PRŮCHA, Petr. *Místní správa*. Brno: Muni Press, 2011. 276 s. ISBN 978-80-210-5590-2.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Iveta Vrabková, Ph.D.**

Datum zadání: 18.11.2016
Datum odevzdání: 05.05.2017

doc. Ing. Petr Tománek, CSc.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Zdeněk Zmeškal
děkan fakulty

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem celou práci včetně všech příloh vypracovala samostatně a také jsem uvedla v seznamu použité literatury všechny použité literární a odborné zdroje.

Datum odevzdání bakalářské práce: 5. 5. 2017

Andrea Ruzová

Poděkování

Děkuji vedoucí bakalářské práce Ing. Ivetě Vrabkové, Ph.D. za odborné vedení při zpracovávání bakalářské práce, za odborné a cenné rady, věcné připomínky a vstřícnost při konzultacích.

Obsah

1	ÚVOD	3
2	MÍSTNÍ POPLATKY A JEJICH STANOVENÍ.....	5
2.1	Legislativní vymezení místních poplatků	6
2.1.1	Soustava místních poplatků a jejich poplatníci	6
2.1.2	Předmět a sazby místních poplatků	8
2.1.3	Splatnost poplatku a poplatkové sankce, ohlašovací povinnost.....	10
2.2	Způsoby určování místních poplatků	11
2.2.1	Obecně závazné vyhlášky	11
2.2.2	Náležitosti a oblasti možné úpravy obecně závazných vyhlášek.....	14
3	EKONOMIKA OBCÍ	18
3.1	Postavení a úkoly obce	18
3.1.1	Působnost obcí.....	18
3.1.2	Orgány obce	19
3.2	Rozpočet územního samosprávného celku.....	21
3.2.1	Příjmy rozpočtů územní samosprávy	24
3.2.2	Výdaje rozpočtů územní samosprávy	25
3.3	Hospodaření vybraných obcí	26
3.3.1	Hospodaření obce Milíkov	27
3.3.2	Hospodaření obce Bukovec.....	29
3.3.3	Předpokládané daňové výnosy obcí v roce 2017	31
4	ZHODNOCENÍ SPRÁVY MÍSTNÍCH POPLATKŮ VE VYBRANÝCH OBCÍCH.....	33
4.1	Správa místních poplatků ve vybraných obcích	33
4.2	Komparace správy místních poplatků ve vybraných obcích	38
4.2.1	Příjmy do rozpočtů obcí a jejich členění v roce 2016	39
4.2.2	Vývoj příjmů z místních poplatků ve vybraných obcích	42
4.2.3	Přepočty ročních příjmů z místních poplatků ve vybraných obcích	42
5	ZÁVĚR	45
	Seznam použitých zdrojů	46
	Seznam zkratk	49
	Seznam příloh.....	51

1 ÚVOD

V zájmu zabezpečení potřeb svých občanů a rozvoje svého území plní obce řadu úkolů. Jedná se zejména o zabezpečení úkolů v oblasti přenesené a samostatné působnosti. Mezi základní úkoly obcí tedy patří jak zabezpečení vzdělávacích, sociálních, kulturních a veřejných služeb, tak zabezpečení veřejného pořádku a bezpečnosti pro své občany. Rozsah úkolů a služeb poskytovaných obcemi není u všech obcí stejný, je limitován různými parametry - rozlohou obce, počtem a strukturou obyvatel obce a zejména velikostí obecního rozpočtu. Součástí rozpočtu obce na straně příjmů jsou místní poplatky.

Předmětem bakalářské práce je problematika místních poplatků v podmínkách vybraných obcí Milíkov a Bukovec. Obě obce se nacházejí v regionu Jablunkovska a spadají pod obec s rozšířenou působností Jablunkov. Tyto obce byly vybrány pro srovnatelný počet obyvatel.

Cílem bakalářské práce je zhodnotit vývoj správy místních poplatků ve vybraných obcích Milíkov a Bukovec, se zaměřením na typy místních poplatků, výši místních poplatků a příjmy z místních poplatků za období 2011 – 2016.

Struktura bakalářské práce se člení do pěti kapitol. První kapitolou je Úvod a poslední kapitolou je Závěr, který shrnuje stěžejní poznatky vypovídající o dosažení stanoveného cíle. Pro naplnění cíle byla zvolena metoda analýzy a komparace správy místních poplatků pomocí grafů a tabulek, která je aplikovaná ve sledovaném období ve vybraných obcích.

Druhá kapitola vymezuje místní poplatky dle legislativní úpravy. Je zde popsána soustava místních poplatků, charakteristika poplatníků, také předmět a sazby poplatků a jejich splatnost, případně poplatkové sankce. V druhé kapitole jsou také zmíněny způsoby určování místních poplatků, z nichž je v této kapitole převážně popsán proces vydávání obecně závazných vyhlášek.

Ve třetí kapitole se bakalářská práce zabývá především hospodařením obcí. Nejprve jsou vymezeny jednotlivé úkoly a postavení obce, další část je již zaměřena na rozpočty územních samosprávných celků. Zde je popsán rozpočtový proces, rozpočtové zásady a rozpočtová skladba. Blíže jsou zde specifikovány taky příjmy a výdaje obcí. Aby mohly být v praktické části sledovány příjmy z jednotlivých místních poplatků do rozpočtů obcí, bylo potřeba předem definovat celkové příjmy a výdaje obcí v letech 2011 – 2016. Tyto příjmy a výdaje jsou blíže specifikovány ve třetí kapitole, ve které jsou uvedeny příjmy dle druhového třídění a výdaje

jsou uvedeny dle druhového a odvětvového třídění. V této kapitole jsou také zahrnuty předpokládané daňové výnosy obcí v roce 2017.

Čtvrtá kapitola je zároveň praktickou částí bakalářské práce. Je zde podrobněji popsána správa místních poplatků ve vybraných obcích, také druhy a sazby místních poplatků, které obce vybírají. V druhé části čtvrté kapitoly je obsažena komparace správy místních poplatků v obcích, které byly zvoleny pro účely bakalářské práce. V úvodu druhé části jsou vymezeny příjmy obcí v roce 2016 a dále je specifikován vývoj příjmů z místních poplatků, který je srovnáván mezi vybranými obcemi. V poslední části jsou porovnávány přepočty příjmů z místních poplatků na obyvatele v jednotlivých obcích.

Ke zpracování bakalářské práce byly použity relevantní odborné zdroje, zejména typu monografií, učebnic a legislativy. Byly použity interní zdroje srovnávaných obcí, obecně závazné vyhlášky vydané těmito obcemi a také online stránky obcí. Úplný seznam použité literatury se nachází v seznamu použité literatury. Obsah bakalářské práce také doplňuje pět funkčních příloh.

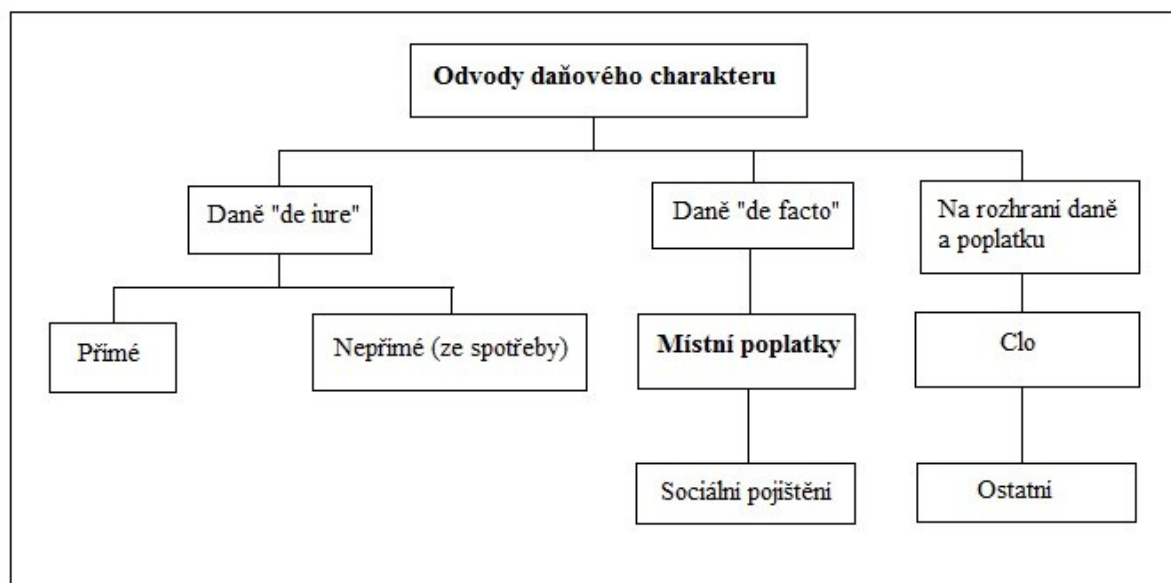
2 MÍSTNÍ POPLATKY A JEJICH STANOVENÍ

Mezi základní příjmy veřejných rozpočtů se řadí poplatky. Poplatek je peněžním ekvivalentem za služby poskytované veřejným sektorem. Je účelový, dobrovolný a nepravidelný. Je návratný ve smyslu obdržení protihodnoty ve formě veřejné služby. (Široký, 2008)

Poplatkem se rozumí povinná, zákonem stanovená peněžní částka, kterou odvádí fyzická nebo právnická osoba z předmětu poplatku do místního rozpočtu, v zákonem stanovené výši a v určené lhůtě. Daň a poplatky lze ukládat pouze na základně zákona, to znamená, že způsob jejich výpočtu a vybírání upravuje zákon. Všechny místní poplatky jsou fakultativní (nezávazné, nepovinné, volitelné) což znamená, že to každou obec opravňuje rozhodovat o tom, zda na jejím území některý z místních poplatků uplatní podle zákona o místních poplatcích. Pokud jsou poplatky stanoveny v obecně závazné vyhlášce obce, stanou se poplatky obligatorními. Obec má pravomoc některé poplatníky od konkrétního poplatku osvobodit. (Pelc, 2013)

Ve většině zemí dle Širokého (2008) jsou místní poplatky označovány místními daněmi. V České republice je více odvodů daňového charakteru (viz schéma na Obr. 2.1), které splňují více či méně teoretickou charakteristiku daně než odvodů, které jsou oficiálně podle legislativy daněmi nazvány. Jedná se právě především o místní poplatky, které plně vyhovují všem neodlučitelným vlastnostem daní (neúčelovost, nenávratnost).

Obr. 2.1 Charakteristika odvodů daňového charakteru dle Širokého

Zdroj: Široký, J. a kol. Daňové teorie – s praktickou aplikací (2008, s. 14). Vlastní úprava.

V některých částech systému sociálního pojištění také převažují daňové prvky nad vlastnostmi poplatků, přičemž se to týká především ekvivalentnosti protiplnění za jejich platbu. Dle některých učebnic lze do daňových odvodů zařadit i clo a určité další poplatky.

Za daně *de iure* považujeme takové daně, které splňují definici daňového odvodu v příslušném zákoně, dle kterého jsou stanoveny, vybírány a jsou tam přímo daněmi nazvány. V obrázku jsou daně členěny dle teoretické definice.

2.1 Legislativní vymezení místních poplatků

Soustava poplatků není vymezena pouze jedním zákonem, který by taxativně stanovil druhy poplatků, které je možné ukládat a vybírat. Zákony vymezují více druhů poplatků a poplatkových náležitostí.

Dle Bakeše a spol. (2012, s. 165) lze poplatky členit na:

- a) poplatky soudní;
- b) poplatky správní;
- c) poplatky místní.

Poplatkové povinnosti jsou spojeny tradičně s činností soudních orgánů. U obcí nastává možnost ukládat poplatky jak správní, tak místní, které jsou spojeny s výkonem samostatné působnosti obce. Druhy místních poplatků musí být stanoveny zákonem. V případě místních poplatků je klíčovým zákonem zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích (dále zákon o místních poplatcích).

Dle důvodové zprávy k návrhu zákona o místních poplatcích je cílem vybírání místních poplatků na území obce zvýšení příjmové základny obcí a výrazné zvýšení jejich pravomoci ve správě úseku místních poplatků. Zároveň se sleduje zjednodušení administrativy na tomto úseku a v neposlední řadě se reaguje i na ekologické problémy obcí.

Soustavu místních poplatků nyní tvoří osm místních poplatků (viz kap. 2.1.1).

2.1.1 Soustava místních poplatků a jejich poplatníci

Problematika místních poplatků je upravena v zákoně o místních poplatcích. Dle § 1 zákona o místních poplatcích jsou obce oprávněny vybírat pouze tyto místní poplatky:

- a) poplatek ze psů;
- b) poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt;

- c) poplatek za užívání veřejného prostranství;
- d) poplatek ze vstupného;
- e) poplatek z ubytovací kapacity;
- f) poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst;
- g) poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů;
- h) poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace.

Poplatkovým subjektem se rozumí poplatník nebo plátce¹ poplatku, jehož příjmy, majetek či úkony jsou podrobeny poplatku. Poplatník či plátce pak odvádí poplatek správci poplatku, který poplatek vybírá.

Poplatníci respektive plátcí jednotlivých typů místních poplatků:

- a) poplatek ze psů – fyzická nebo právnická osoba (držitel psa);
- b) poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt - fyzické osoby v případě jejich lázeňských a rekreačních pobytů;
- c) poplatek za užívání veřejného prostranství - fyzické a právnické osoby za zvláštní užívání veřejného prostranství;
- d) poplatek ze vstupného - fyzické a právnické osoby, jež pořádají vymezené akce;
- e) poplatek z ubytovací kapacity - fyzické a právnické osoby (ubytovatelé) z využití ubytovací kapacity;
- f) poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst - fyzické a právnické osoby za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst;
- g) poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů - vymezené fyzické osoby;
- h) poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace – vlastníci stavebního pozemku.

¹ Plátcem daně se dle § 38 zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů rozumí poplatník se sídlem nebo bydlištěm na území České republiky, s výjimkou fondu penzijní společnosti, pokud je tento poplatník povinen odvést správci daně daň nebo zálohu na daň, které jsou vybrány od jiných poplatníků nebo jiným poplatníkům srazeny, nebo úhradu na zajištění daně.

Zákon může výběr, správu a vypořádání místních poplatků uložit jiné osobě – plátcí. Plátce je osoba, která odvádí správci daně poplatek vybraný od poplatníků pod vlastní majetkovou odpovědností, je to subjekt, na který obec přenesla povinnost správy, výběru a vypořádání poplatku vůči místnímu rozpočtu. (Pelc, 2013)

2.1.2 Předmět a sazby místních poplatků

Předmět poplatku je většinou stanoven jako obecná hospodářská skutečnost, která je předmětem zpoplatnění. Dle předmětu poplatku se následně zpravidla také určuje název tohoto poplatku. Vymezení poplatkového předmětu je předpoklad pro stanovení poplatkového základu a určení dalších poplatkových skutečností. U místních poplatků tedy představuje předmět poplatku souhrn skutečností, na něž zákon o místních poplatcích váže poplatkovou povinnost.

Poplatek ze psa – předmětem poplatku je pes starší 3 měsíců, v držení fyzických nebo právnických osob. Vedle rozpočtového významu plní tento poplatek i formu regulační, kdy rozpočtový význam souvisí s náklady obce na udržování čistoty v obci (např. v parcích, ulicích) a regulační funkce se vztahuje ke snaze obcí limitovat počet chovaných psů v některých částech obce. Výši tohoto poplatku tak může obec stanovit rozdílně pro různé lokality.

Poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt – předmětem je skutečnost takového pobytu konkrétních fyzických osob ve vybraných místech. Při stanovení tohoto poplatku se vychází zejména z požadavků lázeňských měst a obcí, kde se uskutečňuje rekreace ve velké míře, protože tyto obce mají nesrovnatelně vyšší náklady na veřejně prospěšné služby pro obyvatelstvo. Tyto obce tedy právem požadují, aby rekreačníci na tyto zvýšené náklady formou poplatku přispěli. Předpokládá se, že tyto obce budou citlivě rozlišovat sazby poplatku v jednotlivých částech rekreačního či lázeňského města i u jednotlivých skupin rekreačních (např. důchodců). Také je možno vybírat poplatek různou sazbou v různých ročních obdobích s cílem regulovat pro toto období počet návštěvníků. Paušální částka se použije většinou tam, kde to přinese zjednodušení správy poplatku.

Poplatek za užívání veřejného prostranství – předmětem tohoto poplatku se rozumí vymezené užívání veřejného prostranství. Tento poplatek je spojován s ekologickou problematikou a životním prostředím konkrétního místa. Obecní úřad má možnost prostřednictvím tohoto poplatku ovlivňovat pořádek v obci, napomáhat zkrácení doby u stavebních prací a podobně. Obce mohou stanovit sazbu diferencovaně v rámci svého obvodu (např. ve středu města, na okraji města). Pokud bude stanovena paušální částka poplatku, je sledován stejný cíl jako u ostatních poplatků a to zejména zjednodušit poplatkové řízení.

Poplatek ze vstupného – předmětem poplatku je zaplacené vstupné na vybrané akce. Vstupným se rozumí pro účely zákona o místních poplatcích jakákoli peněžitá částka zaplacená účastníkem akce za skutečnost, že se dané akce může zúčastnit. Nepochybně hlavní úlohou poplatku ze vstupného je příjem do rozpočtu obce, nicméně tento poplatek plní také funkci regulační. Obec tak může zatížit různé akce různě vysokými sazbami poplatku a popřípadě poplatek vůbec neukládat, a to podle svého zájmu, který sleduje.

Poplatek z ubytovací kapacity – předmětem tohoto poplatku je využitá lůžková kapacita. Tento poplatek má převážně rozpočtový význam. Podobně jako poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt je příspěvkem obci na její zvýšené náklady na udržování služeb a zařízení sloužících návštěvníkům či rekreantům. Obec zde také rozhoduje, zda je místem soustředěného turistického ruchu tím, že vybírání tohoto poplatku na svém území zavede nebo naopak možnost vybírání poplatku na svém území neuplatní. U tohoto poplatku však není rozhodující, za jakým účelem je přechodné ubytování poskytováno.

Poplatek za povolení vjezdu s motorovým vozidlem – předmětem je poplatek za vydání povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst, do kterých je jinak vjezd zakázán příslušnou dopravní značkou. Tento poplatek plní také dvě důležité funkce – rozpočtovou a regulační. Pomocí regulační funkce lze limitovat pohyb motorových vozidel v konkrétnějších částech obce (např. historických), a tím v nich vytvářet vhodnější prostředí.

Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů – tento poplatek se váže se na náklady provozu takového systému a má tak především rozpočtový význam, jde o získání prostředků na část nákladů spojených s takovým systémem. Předmětem poplatku je tedy skutečnost, že obec provozuje systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Poplatek je oprávněna stanovit obec pouze tehdy, jestliže takový systém má zaveden.

Poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu – předmětem poplatku je dle zákona o místních poplatcích rozdíl cen stavebního pozemku bez možnosti a s možností připojení na stavbu vodovodu či kanalizace, která byla vybudována obcí. Jde o infrastrukturní poplatek, který se týká místních infrastrukturních investic na daném umístění, jimiž se zvyšuje hodnota pozemků. Na těchto investicích tedy závisí hospodářský vývoj a jde o vysoké kapitálové náklady, které závisí na výdajích z veřejných rozpočtů. Mimo obec, která infrastrukturu zajišťuje, se na nákladech podílí i vlastník stavebního pozemku. Tudíž účelem poplatku je získání alespoň části finančních prostředků, které obec vynaložila

na stavbu vodovodu a kanalizace.

Sazba poplatku patří mezi základní poplatkověprávní prvky. Je jakýmsi měřítkem, dle kterého se poplatek stanovuje. Je důležitým nástrojem ve věci výpočtu poplatku, který se vypočítá ze základu poplatku. Sazba poplatku je stanovena zpravidla maximální horní hranicí finanční částky, nebo je vymezena jak dolní tak horní hranicí částky. Obec pak stanoví sazbu poplatku pouze v souladu se zákonem o místních poplatcích. Konkrétní sazby místních poplatků jsou uvedeny v příloze č. 1. (Důvodová zpráva k návrhu zákona o místních poplatcích, Pelc, 2013)

2.1.3 Splatnost poplatku a poplatkové sankce, ohlašovací povinnost

Zákonem o místních poplatcích není přímo vymezena splatnost jednotlivých poplatků. Jejich splatnost je povinna ve své obecně závazné vyhlášce u každého poplatku stanovit obec. Existuje však obecná zásada, že splatnost může být stanovena po ukončení poplatkového období (např. kalendářní rok) nebo po naplnění poplatkověprávní skutečnosti. Placení místních poplatků nelze stanovit zálohově.

Daňové a poplatkové zákony vymezují finanční sankce za pozdní splnění povinnosti, pozdní vypořádání daní či splnění povinnosti v nesprávné výši. Daňovým řádem jsou vymezeny daňové pokuty (za nesplnění povinností peněžité a nepeněžité povahy). V § 11 zákona o místních poplatcích se uvádí, že včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků zvýší obecní úřad až na trojnásobek. Zvýšení poplatku je příslušenstvím poplatku. (Pelc, 2013)

Ohlašovací povinnost a řízení o místních poplatcích vymezuje § 14 zákona o místních poplatcích. V ohlášení poplatník uvede:

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo název či obchodní firmu, obecný identifikátor, místo pobytu nebo sídlo, místo podnikání, popřípadě další adresu pro doručování; právnická osoba uvede též osoby, které jsou jejím jménem oprávněny jednat v poplatkových věcech;
- b) čísla všech svých účtů u poskytovatelů platebních služeb, včetně poskytovatelů těchto služeb v zahraničí, užívaných v souvislosti s podnikatelskou činností, v případě, že předmět poplatku souvisí s podnikatelskou činností poplatníka nebo plátce;
- c) údaje rozhodné pro stanovení výše poplatkové povinnosti.

Pokud dojde ke změně údajů uvedených v ohlášení, je poplatník nebo plátce povinen tuto změnu oznámit do 15 dnů ode dne, kdy nastala.

Dále dle § 16 zákona o místních poplatcích obecní úřad a krajský úřad využívají pro účely řízení o místních poplatcích:

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel (například příjmení, jméno, adresu místa pobytu atd.);
- b) údaje z informačního systému evidence obyvatel (například příjmení, rodné příjmení, jméno, datum narození, rodné číslo atd.);
- c) údaje z informačního systému cizinců (například příjmení, rodné příjmení, datum narození, rodné číslo atd.).

2.2 Způsoby určování místních poplatků

Důležitým zákonem, dle kterého se řídí stanovení místních poplatků je Listina základních práv a svobod, kde se v článku 11 odst. 5 uvádí, že daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona. Mezi další zákony patří zákon č. 128/2000 Sb. o obcích (dále také pouze zákon o obcích) a zákon o místních poplatcích.

(Peková, Pilný, Jetmar, 2008, str. 120) uvádějí funkce, které obec plní a které jsou vymezeny v zákoně o obcích:

- a) vlastní samosprávnou funkci (samostatná působnost) v záležitostech, o kterých může obec samostatně rozhodovat. Obec má právo na svou vlastní samosprávu, vykonává veřejnou správu v samostatné působnosti, což pro občana znamená, že volí orgány obce, které ho následně zastupují, rozhodují za něj a jednají v jeho prospěch;
- b) přenesené funkce (přenesená působnost) v rámci vykonávání státní správy. Přenesenou působnost vykonávají výkonné orgány obcí a jsou v této činnosti podřízeny a kontrolovány orgány státní správy i krajským úřadem.

2.2.1 Obecně závazné vyhlášky

Dle § 14 zákona o místních poplatcích patří stanovení poplatků do samostatné působnosti obce, která je ve svém území zavedla. Řízení o poplatcích vykonává obecní úřad, který zejména stanoví konkrétní sazbu poplatku, vznik či zánik poplatkové povinnosti, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti, splatnost, úlevy a případné osvobození od poplatků. U poplatku za užívání veřejného prostranství určí místa, která v obci podléhají poplatku za užívání veřejného prostranství.

Územní samospráva se liší od státní správy formami výkonu veřejné správy. V rámci samosprávy využívá prostředky, které nemají povahu státně mocenských prostředků. Samospráva je provázena určitou autonomií, tzn. právem vydávat vlastní předpisy, které mají charakter podzákonných předpisů. Obecnou podmínkou je, aby nebyly v rozporu s ústavou a zákony. (Peková, Pilný, Jetmar, 2008)

Dle § 35 zákona o obcích do povinností samostatné působnosti obce patří i ty záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon.

Dále dle tohoto zákona obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.

Hlavním způsob, jak stanovit povinnost poplatníkům či plátcům odvádět poplatky, je prostřednictvím **obecně závazné vyhlášky**. Tato pravomoc je zakotvena již v Ústavě České republiky, kde Ústava zastupitelstvu obce či kraje svěřuje právo upravovat právními normami věci, které patří pod jejich správu. Pokud obec využije možnosti zavést a vybírat místní poplatek dle zákona o místních poplatcích, učiní tak v rámci samostatné působnosti. Možnost stanovit případné úlevy pak závisí na rozhodnutí zastupitelstva obce. (Pelc, 2013)

Dle § 10 zákona o obcích obec ukládá povinnosti v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou a to zejména: (a) k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány; (b) pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku; (c) k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti; (d) stanoví-li tak zvláštní zákon.

Proces vydávání obecně závazných vyhlášek dle Ministerstva vnitra (2015) probíhá v osmi krocích:

Prvním krokem je **příprava a schvalování** – dříve než bude navrženo znění konkrétní obecně závazné vyhlášky, je doporučováno podrobně rozebrat problematiku, kterou má obecně závazná vyhláška upravovat. Navrhovatelé by také měli zdůvodnit, proč je navrhovaná úprava potřeba a zda bude mít obec vůli a prostředky dodržování obecně závazné vyhlášky vymáhat. Je také vhodné vyjádřit přínos obecně závazné vyhlášky, její dopad na rozpočet obce a občany. Návrh by také měl projít připomínkovým řízením, a to v nezbytném rozsahu, aby se k němu mohly vyjádřit dotčené subjekty. V této fázi také probíhá konzultace návrhu s Ministerstvem vnitra.

Dalším krokem je **publikace** – tento krok je předpokladem platnosti a účinnosti obecně závazné vyhlášky. Pokud není předpis zákonným způsobem vyhlášen, nelze jej aplikovat. Dle zákona o obcích musí být obecně závazné vyhlášky a nařízení obce vyhlášeny, což je podmínkou platnosti právního předpisu obce. Vyhlášení se poté provede tak, že se právní předpis obce vyvěsí na úřední desce obecního úřadu po dobu nejméně 15 dnů. Dnem vyhlášení právního předpisu obce je první den jeho vyvěšení na úřední desce. Kromě toho může obec uveřejnit právní předpis obce způsobem v místě obvyklým. V § 26 zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád) je uvedeno, že každý správní orgán zřizuje úřední desku, která musí být nepřetržitě veřejně přístupná. Pro orgány územního samosprávného celku se zřizuje jedna úřední deska. Obsah úřední desky se zveřejňuje i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Obec zašle obecně závaznou vyhlášku obce Ministerstvu vnitra neprodleně po dni jejího vyhlášení.

Jako třetí krok uvádí Ministerstvo vnitra **platnost** obecně závazné vyhlášky – právní předpis obce se stává platným 15. dnem vyhlášení na úřední desce obecního úřadu. Platnost obecně závazné vyhlášky znamená, že se stala součástí českého právního řádu. Platnost lze následně zjistit v evidenci právních předpisů, kterou je obec povinna vést.

Čtvrtým krokem je **účinnost** obecně závazné vyhlášky – stav, kdy od určitého dne z právního předpisu obce vyplývají pro dotčené subjekty oprávnění a povinnosti. Podmínkou účinnosti je platnost právního předpisu, tedy účinnost nemůže předcházet platnosti. Zpravidla určuje účinnost obecně závazné vyhlášky její poslední článek. Pokud není stanovena účinnost pozdější, nabývají právní předpisy obce účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Dalším krokem je **zánik platnosti a účinnosti** – obec, která vydala obecně závaznou vyhlášku, ji také může změnit nebo zrušit pouze na základě jiné obecně závazné vyhlášky. Pokud je

obecně závazná vyhláška v rozporu se zákonem, může dojít ke zrušení také rozhodnutím Ústavního soudu.

V pořadí sedmým krokem je **novelizace** obecně závazné vyhlášky – obecně závazná vyhláška či její příloha může být novelizována pouze jinou obecně závaznou vyhláškou. Novelizace vyhlášek především spočívá v doplnění nových ustanovení, zrušení některých ustanovení a náhradě textu novým zněním.

Posledním krokem v procesu vydávání obecně závazných vyhlášek je **evidence** – obec je povinna vést evidenci právních předpisů, které vydala. Právní předpis v evidenci obsahuje číslo a název, datum jeho schválení, datum nabytí a pozbytí jeho platnosti. Právní předpisy se označují pořadovými čísly a musí být přístupné na obecním úřadě obce. (Metodické doporučení k činnosti územních samosprávných celků MV ČR, online, 2015)

Dozor nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek obcí provádí Ministerstvo vnitra. Pokud dle zákona o obcích odporuje obecně závazná vyhláška obce jinému zákonu, vyzve Ministerstvo vnitra obec ke zjednání nápravy. Zastupitelstvo obce tak musí učinit do 60 dnů od doručení výzvy, pokud tak neučiní, rozhodne Ministerstvo vnitra o pozastavení účinnosti této obecně závazné vyhlášky. Tuto skutečnost obec neprodleně vyvěsí na úřední desce obecního úřadu po dobu nejméně 15 dnů. Ministerstvo vnitra v rozhodnutí současně stanoví obci přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy. Zjedná-li zastupitelstvo obce nápravu ve stanovené lhůtě, Ministerstvo vnitra své rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky obce zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení obce o zjednání nápravy, jehož přílohou je i obecně závazná vyhláška obce, kterou byla zjednána náprava.

Pokud je obecně závazná vyhláška obce ve zřejmém rozporu s lidskými právy a základními svobodami, může Ministerstvo vnitra pozastavit její účinnost bez předchozí výzvy ke zjednání nápravy.

2.2.2 Náležitosti a oblasti možné úpravy obecně závazných vyhlášek

Dle Sládečka (2013) lze obecně závazné vyhlášky považovat za pramen správního práva. V českém právu se pracuje pouze s psanými prameny, především s normativními právními akty, ve kterých jsou normy správního práva obsaženy. Normativní správní akt vzniká na základě normotvorné činnosti, kterou se zpravidla rozumí postupy při tvorbě právních předpisů. Většina normotvorné činnosti začíná a také finalizuje v oblasti veřejné správy. Pro normotvornou činnost existuje několik základních, praktických pravidel a náležitostí, které mají především za úkol normotvorbu usměrňovat.

Formální a legislativně technické náležitosti dle Metodického doporučení k činnosti územních samosprávných celků (2015) vydaného Ministerstvem vnitra:

Jazyková stránka – obecně závazná vyhláška musí být terminologicky přesná a jednotná, jasná a srozumitelná a musí používat stejné názvy ve stejném významu a pro stejný institut. Není žádoucí, aby zákonem definované pojmy obec pozměňovala. Naopak je vhodné, pokud obec při konstrukci obecně závazné vyhlášky použije pojmy, které nejsou v právní terminologii běžné, aby tyto pojmy blíže objasnila a definovala. Předchází tak interpretačním problémům a zvyšuje právní jistotu adresátů normy.

Vnitřní struktura a členění – obecně závazné vyhlášky se zpravidla člení na články, které se označují arabskými číslicemi bez tečky. Je třeba zachovat souvislý sled článků. Nadpisy článků mají svá jednotlivá pořadová čísla. Články se dále člení na odstavce nebo části, pokud má obecně závazná vyhláška více článků.

Název obecně závazné vyhlášky – název právního předpisu má stručně a výstižně vyjádřit obsah právního předpisu. Název obecně závazné vyhlášky zahrnuje název obce, která ji vydává, číslo, rok vydání a stručné a výstižné popsání jejího obsahu.

Úvodní věta – po názvu obecně závazné vyhlášky zpravidla následuje uvozující věta, v které je oznámeno, kterým usnesením zastupitelstva obce, kdy a na základě jakého ustanovení zákona byla obecně závazná vyhláška vydána.

Poznámky pod čarou – tyto poznámky mají pouze informativní charakter. Poznámka pod čarou může blíže specifikovat text v obecně závazné vyhlášce nebo odkazovat na konkrétní ustanovení zákona. Tyto poznámky však nemají normativní charakter.

Přílohy – na existenci přílohy je potřeba odkázat v textu obecně závazné vyhlášky. Obsahem takové přílohy bývají obvykle mapy, seznamy, vzorce či tabulky. Příloha je důležitou a nedílnou součástí obecně závazné vyhlášky, proto je třeba přílohu zveřejnit společně s obecně závaznou vyhláškou.

Legislativní zkratka – tato zkratka se zavádí místo konkrétního, nejčastěji víceslovného pojmu, kterým ho nahrazuje, a to na místě, kde je tento pojem v obecně závazné vyhlášce použit poprvé. Legislativní zkratku není možno použít v textu nadpisu nebo v poznámce pod čarou.

Zrušovací ustanovení – zrušovacím ustanovením je důležité zajistit vzájemný soulad právních předpisů obce. Ve zrušovacím ustanovení musí být řádně uvedeny všechny obecně závazné vyhlášky, které se novou obecně závaznou vyhláškou nahrazují.

Oblasti možné úpravy obecně závaznými vyhláškami jsou vydávány na základě některých zákonných zmocnění, která jsou obsažena v jednotlivých zákonech. Ústava ČR však toto přímé zákonné zmocnění nevyžaduje. Mezi nejdůležitější zákonná ustanovení, která výslovně předvídají možnost vydat obecně závazné vyhlášky v její samostatné působnosti, lze řadit například:

- a) zákon o obcích – v této oblasti obec stanoví obecně závaznou vyhláškou například povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, dále pak povinnosti pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, nebo povinnosti k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, a územně členěná statutární města mohou prostřednictvím obecně závazné vyhlášky upravit své vnitřní poměry statutem;
- b) zákon o místních poplatcích – obec prostřednictvím obecně závazné vyhlášky zavádí místní poplatky, upraví zde podrobnosti jejich vybírání, stanoví konkrétní sazbu poplatku, ohlašovací povinnost, splatnosti, úlevy apod.;
- c) zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně – obec vydává obecně závaznou vyhlášku, ve které stanoví požární řád obce a podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích;
- d) zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii – obec prostřednictvím obecně závazné vyhlášky zřizuje a zrušuje obecní policii;
- e) zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí – zde například obec pomocí obecně závazné vyhlášky osvobodí pozemky orné půdy, chmelnic, vinic, ovocných sadů a trvalých travních porostů od daně z pozemků apod.;
- f) zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku – obce mohou v určitém rozsahu a za určitých podmínek stanovit obecně závaznou vyhláškou ceny stavebních pozemků v cenových mapách;
- g) zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech – obec prostřednictvím obecně závazné vyhlášky stanoví systém komunitního kompostování nebo systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů;
- h) zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu – zde obec vydává obecně závaznou vyhlášku, kterou upraví způsob náhradního zásobování vodou a náhradního odvádění odpadních vod. (Metodické doporučení k činnosti územních samosprávných celků, 2015, MVČR, online).

Obsahové náležitosti obecně závazné vyhlášky o místních poplatcích: (a) výčet místních poplatků, které obec zavádí; (b) definice poplatníka a předmětu poplatku u konkrétních místních poplatků; (c) sazba poplatku; (d) splatnost; (e) ohlašovací povinnost; (f) osvobození a úlevy; (g) u poplatku za užívání veřejného prostranství obecně závazná vyhláška definuje veřejné prostranství; (h) společná ustanovení – v tomto ustanovení lze citovat procesní ustanovení ze zákona o místních poplatcích, za účelem zvýšení informovanosti poplatníků; (i) účinnost obecně závazné vyhlášky.

Platební výměr, či hromadný předpisný seznam, kterým správce poplatku stanoví místní poplatek, musí obsahovat stanovené základní **náležitosti rozhodnutí o vyměření místních poplatků**. Z věcného hlediska lze obsah rozhodnutí členit na:

- a) úvodní část – zde se uvádí označení správce poplatku, jednací číslo, označení příjemce rozhodnutí;
- b) výroková část – zde patří uvedení právního předpisu, na jehož základě obec rozhoduje, dále částka, kterou poplatkový subjekt má zaplatit, číslo účtu, na který má být uhrazena a lhůta k plnění;
- c) odůvodnění rozhodnutí – zde správce poplatku uvádí důvody výroku rozhodnutí;
- d) poučení o opravném prostředku – v této části rozhodnutí se nachází informace, kde lze proti rozhodnutí podat opravný prostředek, v jaké lhůtě jej lze podat a informace o odkladném účinku;
- e) podpis úřední osoby, její jméno, pracovní zařazení a otisk úředního razítka. (Metodické doporučení k činnosti územních samosprávných celků, MVČR, online)

3 EKONOMIKA OBCÍ

Obec je tradičním pilířem územní samosprávy. V Ústavě České republiky je obec definována jako územní společenství občanů mající právo na samosprávu. Obcí se rozumí veřejnosprávní územní korporace, tedy právnická osoba veřejného práva. Má právní subjektivitu, v právních vztazích má postavení právnické osoby. V České republice k datu 1. 1. 2017 bylo dle Českého statistického úřadu (dále také ČSÚ) 6 258 obcí.

Obec dle Koudelky (2007) charakterizují tyto znaky:

- a) vlastní území;
- b) obyvatelstvo obce;
- c) soustava orgánů, jimiž jedná a uskutečňuje tak svou vůli;
- d) právní subjektivita a vydávání právních předpisů;
- e) vlastní majetek a hospodaření dle vlastního rozpočtu.

3.1 Postavení a úkoly obce

Obce jsou koncipovány jako veřejnoprávní korporace, které hospodaří s vlastním majetkem. Právo mít vlastní majetek a hospodařit s ním je také zakotveno v čl. 101 odst. 3 Ústavy České republiky. Obce jsou v jistém smyslu odděleny od státu, protože jsou nestátními subjekty, co se týče jejich povahy a postavení. Zákon o obcích ukládá obcím povinnost hospodařit dle rozpočtu. Mezi povinnosti obce patří mimo jiné také pečovat o všestranný rozvoj svého území, o potřeby svých občanů a především také chránit veřejný zájem při plnění svých úkolů. (Průcha, 2011)

3.1.1 Působnost obcí

Působnost obcí lze dle Vrabkové (2016) definovat jako právně vymezený okruh společenských vztahů, dále také jako předmět, obsah a rozsah činností, v nichž obec uskutečňuje svou pravomoc. Pravomocí se dle Průchy (2011) dále rozumí souhrn oprávnění, jimiž je obec vybavena a také právních povinností, jež jsou obci ukládány. Z postavení obcí jako subjektů místní samosprávy lze zjistit, že jejich stěžejním posláním je provádět úkoly v samostatné působnosti. Proto v praxi převažuje výkon samostatné působnosti v náplni činnosti orgánů obce. Avšak z toho důvodu, aby si občané mohli základní záležitosti z oblasti státní správy vyřizovat i přímo v místech svého bydliště, byl výkon některých úkolů státní správy přenesen na orgány obcí. Některé úkoly jsou tedy prováděny z části v přenesené působnosti a z části

v samostatné působnosti, jako příklad lze uvést stanovení místních poplatků, kdy samotné stanovení těchto poplatků patří do samostatné působnosti, avšak řízení o poplatcích již patří do působnosti přenesené.

Věcná působnost – oblast společenských vztahů v rámci veřejné správy, které jsou spravovány a upravovány příslušnou obcí. Věcná působnost je realizovaná formou samosprávy a formou přenesené správy, kterou na obec převádí stát.

- **Samostatná působnost** – patří zde záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce. Samostatná působnost je vymezená v zákonech a dále jako péče o celkový územní rozvoj v územním obvodu obce v souladu s místními předpoklady a zvyklostmi. Při výkonu samostatné působnosti se obec také snaží o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb ochrany a rozvoje životních podmínek, dopravy a spojů, výchovy a vzdělávání apod. Obec se při výkonu řídí jen právním řádem a není vázána žádnými interními akty, protože mají pro obec pouze doporučující charakter. Do samostatné působnosti obce se řadí: hospodaření obce, program rozvoje územního obvodu obce, rozpočet obce, přezkoumání hospodaření, vydávání obecně závazných vyhlášek obce, místní referendum, ustanovení starosty a místostarosty obce, obecní policie, zřizování a správa škol v obci a také správa místních poplatků.
- **Přenesená působnost** – přenesenou působností se rozumí státní správa, kterou vykonávají obce, přičemž na obce je přenesená rozdílná míra státní správy. Při výkonu přenesené působnosti se obec řídí právním řádem a dále také usneseními vlády a směrnicemi ústředních správních úřadů. Výkonem státní správy se na obec převádí jak práva, tak povinnosti obce. Stát tak dohlíží na výkon přenesené působnosti v obcích.

Územní působnost – rozsah území, na kterém je konkrétní subjekt veřejné správy (obec) oprávněn upravovat okruh společenských vztahů. Územní působnost se vztahuje na administrativně vymezené území obce. Územní přenesená působnost je dána zákonem a konkrétní územní rozsah je dán vyhláškou Ministerstva vnitra.

Osobní působnost – individuální akty obce působí vůči všem osobám na území obce nebo také vůči jiným obcím či státu. (Koudelka, 2007)

3.1.2 Orgány obce

Orgány obce dle Vrabkové (2016) realizují působnost obce v zákonem stanoveném rozsahu a jsou také vykonavateli veřejné správy. Pomocí orgánů obec jedná navenek, čímž se myslí ústně či písemně. Vrcholným orgánem obce je zastupitelstvo obce. Mezi další orgány pak patří

rada obce, starosta, obecní úřad a zvláštní orgány obce. Hendrych a kol. (2012) charakterizuje orgány obce jako nástroj, prostřednictvím kterého mohou být vykonávány činnosti veřejné správy. Tyto orgány jsou oprávněny jednat jménem příslušného subjektu.

Koudelka (2007) rozlišuje orgány obce podle: (1) **jejich složení**, kdy jsou tvořeny z více osob (zastupitelstvo) nebo tvořené jedincem (starosta); (2) **demokratické legitimacy** - přímo volené občany (zastupitelstvo), volené zastupitelstvem (starosta), ustanovené jiným způsobem (komise); (3) **právního základu**, a to prvotně ústavně zakotvené (zastupitelstvo), prvotně zákonně ustanovené (ostatní orgány v obci).

Zastupitelstvo obce je podle zákona o obcích složeno ze členů zastupitelstva obce, jejichž počet na každé volební období stanoví v souladu s tímto zákonem zastupitelstvo obce nejpozději do 85 dnů přede dnem voleb do zastupitelstev v obcích. Zastupitelstvo obce při stanovení počtu členů zastupitelstva obce přihlíží k počtu obyvatel a velikosti katastrálního území obce.

Dle § 83 odst. 2 písm. h) zákona o obcích je zastupitelstvu obce vyhrazeno vydávat obecně závazné vyhlášky. Mezi jeho další pravomoce patří například:

- a) schvalovat program rozvoje obce;
- b) schvalovat rozpočet obce, závěrečný účet obce a účetní závěrku obce sestavenou k rozvahovému dni;
- c) zřizovat trvalé a dočasné peněžní fondy obce, zřizovat a rušit příspěvkové organizace a organizační složky obce, schvalovat jejich zřizovací listiny;
- d) rozhodovat o vyhlášení místního referenda;
- e) navrhopvat změny katastrálních území uvnitř obce, schvalovat dohody o změně hranic obce a o slučování obcí;
- f) zřizovat a rušit výbory, volit jejich předsedy a další členy a odvolávat je z funkce;
- g) volit z řad členů zastupitelstva obce starostu, místostarosty a další členy rady obce (radní) a odvolávat je z funkce, stanovit počet členů rady obce, jakož i počet dlouhodobě uvolněných členů tohoto zastupitelstva;
- h) zřizovat a zrušovat výbory, volit jejich předsedy a další členy a odvolávat je z funkce;
- i) zřizovat a zrušovat obecní policii apod.

K platnému usnesení zastupitelstva obce, rozhodnutí nebo volbě je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů zastupitelstva obce.

Zastupitelstvo obce se schází dle potřeby, avšak nejméně jedenkrát za 3 měsíce. Zasedání zastupitelstva obce se konají v územním obvodu obce. Zasedání zastupitelstva obce svolává a zpravidla řídí starosta.

Rada obce je dle zákona o obcích výkonným orgánem obce a ze své činnosti se zodpovídá zastupitelstvu obce. Rada obce se nevolí, pokud je zastupitelstvo dané obce složeno z méně než 15 členů, a poté vykonává její pravomoce starosta. Radu tvoří starosta, místostarosta, a další členové volení z řad členů zastupitelstva. Počet členů rady obce tvoří nejméně 5 a nejvýše 11 členů.

Radě obce vyhrazeno například zabezpečovat hospodaření obce dle schváleného rozpočtu, vydávat nařízení obce, schvalovat organizační řád obecního úřadu a podobně.

Starosta zastupuje obec navenek. Starostu i místostarostu v obci volí do funkce zastupitelstvo ze svých členů. Za výkon své funkce se zodpovídá zastupitelstvu obce.

Starosta například odpovídá za včasné objednání přezkoumání hospodaření obce, plní úkoly zaměstnavatele dle zvláštních předpisů, odpovídá za informování veřejnosti o činnostech obce.

Obecní úřad tvoří dle zákona o obcích starosta, místostarosta, tajemník obecního úřadu, pokud je tato funkce v obci zřízena a zaměstnanci obecního úřadu. V čele obecního úřadu je starosta obce.

Obecní úřad v samostatné působnosti plní úkoly, které mu uložilo zastupitelstvo nebo rada obce a pomáhá výborům a komisím v jejich činnosti. Obecní úřad také vykonává přenesenou působnost.

Jestliže je v zájmu obce či kraje úspěšně finančně hospodařit, je důležité zjistit finanční možnosti a zvážit naléhavost svých potřeb a následně tak rozhodnout o způsobu využití svých finančních prostředků. To vede k sestavení rozpočtu územního samosprávného celku. (Koudelka, 2007)

3.2 Rozpočet územního samosprávného celku

Rozpočet je předpokladem jak úspěšného fungování státu, tak i každé úrovně územní samosprávy. Veřejný rozpočet je důležitý finanční nástroj, který slouží k zabezpečení úkolů a činností na jednotlivých úrovních. V praxi je velmi důležité rozhodnutí o optimálním přiřazení příjmů, protože toto optimální přiřazení příjmů výrazně ovlivňuje míru

samofinancování, což udává, do jaké míry může obec ze svých vlastních příjmů financovat své výdaje. (Peková, 2011)

Do soustavy veřejných rozpočtů se zahrnuje:

- nadnárodní rozpočet;
- ústřední státní rozpočet v zemi;
- rozpočty jednotlivých článků územní samosprávy;
- rozpočty veřejnoprávních podniků a veřejnoprávních neziskových organizací ve veřejném sektoru.

V určité míře dochází k propojenosti těchto rozpočtů, i když jsou jednotlivé druhy veřejných rozpočtů relativně samostatné. Soustava veřejných rozpočtů je budována na principu jednotnosti příjmů a výdajů. (Peková, Pilný, Jetmar, 2008)

V rozpočtovém hospodaření se nejčastěji uplatňují tyto **rozpočtové zásady**:

- a) zásada každoročního sestavování a schvalování rozpočtu – sestavování rozpočtu je povinné ze zákona;
- b) zásada reálnosti a pravdivosti rozpočtu – dodržáním této zásady lze zabránit zkreslování údajů v rozpočtu;
- c) zásada úplnosti, jednotnosti a průhlednosti rozpočtu – je důležité kontrolovat, analyzovat a srovnávat příjmy a výdaje v rámci rozpočtové soustavy;
- d) zásada dlouhodobé vyrovnanosti rozpočtu – respektování této zásady je předpoklad pro vyrovnané hospodaření státu i územních celků, tato zásada je důležitá především u státního rozpočtu, příjmy veřejných rozpočtů by měly být rozpočtovým omezením pro sestavování rozpočtů;
- e) zásada efektivnosti, hospodárnosti a účinnosti – předem vyčleněný příjem slouží k profinancování určitého výdaje;
- f) zásada publicity rozpočtu – je důležité informovat o návrhu veřejného rozpočtu, průběžném a následném plnění občany, to zajišťuje kontrolu ze strany občanů a umožňuje to zpětnou vazbu.

Způsob třídění veškerých peněžních operací veřejných rozpočtů je v České republice dán **rozpočtovou skladbou**. Rozpočtová skladba třídí příjmy a výdaje jako peněžní operace, které

mají povahu takových operací v rozpočtech, o kterých se rozhoduje veřejnou volbou. Je ustanovena na základě využití principu peněžních pohybů a připsání peněžních prostředků na bankovní účet či jejich odepsání z bankovního účtu. Rozpočtová skladba v České republice využívá třídění:

- a) **odpovědnostní** – toto třídění se povinně vztahuje pouze ke státnímu rozpočtu, každý ústřední orgán státní správy zde má svou kapitolu;
- b) **druhové** – je základním systémem třídění, třídí peněžní operace dle různých kritérií, např. zda se jedná o inkaso či platbu, zda je návratná či nenávratná, zda je běžná či kapitálová nebo domácí a zahraniční apod.;
- c) **odvětvové** – týká se nenávratných výdajů a třídí dle účelu, na který jsou tyto prostředky vynakládány do šesti skupin (zemědělství a lesní hospodářství, průmyslová a ostatní odvětví hospodářství, služby pro obyvatelstvo, sociální věci a politika zaměstnanosti, bezpečnost státu a právní ochrana a všeobecná veřejná správa a služby);
- d) **konsolidační** – zabezpečuje odstranění duplicit, které vyplývají z dotačních finančních vazeb v rozpočtové soustavě.

Rozpočtová skladba jako systematické, jednotné a přehledné třídění umožňuje zejména zabezpečit jednotnost a přehlednost struktury veřejných rozpočtů, zjistit potřebné analytické informace o vývoji příjmů a výdajů, umožňuje také agregovat a sumarizovat příjmy a výdaje a dle rozpočtové skladby lze také přesněji analyzovat hospodaření a krytí případného schodku veřejného rozpočtu. (Peková, 2011)

V zákoně č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních celků (dále také pouze zákon o rozpočtových pravidlech územních celků) je definován pojem **rozpočet územního samosprávného celku** jako finanční plán, jímž se řídí financování činnosti územního samosprávného celku. Při zpracování rozpočtu, se vychází z rozpočtového výhledu, což je pomocný nástroj územního samosprávného celku sloužící pro střednědobé finanční plánování rozvoje jeho hospodářství (zpravidla na 2 – 5 let). Rozpočet se sestavuje jako vyrovnaný. Může být také schválen jako přebytkový, pokud například některé z příjmů daného roku budou využity až rok následující. Dále také může být schválen jako schodkový, například v případě, že schodek bude možné uhradit finančními prostředky z minulých let.

Hospodaření obcí podléhá povinnému auditu. Nedodržení této povinnosti dle zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů má za následek sankční pokutu, kterou následně

obec hradí do státního rozpočtu. Krajský úřad ve svém správním obvodu zajišťuje pro obec povinný audit.

Rozpočet obce či kraje dle Pekové (2011) **obsahuje**: (a) příjmy a výdaje obce či kraje, které mají vztah k činnosti samosprávy a výkonu státní správy; (b) finanční vztahy (k veřejnému sektoru, podnikatelským subjektům, rozpočtové soustavě, ostatním obcím či krajům a k ostatním subjektům); (c) finanční vztahy k podnikatelským subjektům (například úhrady za veřejné statky zajišťované prostřednictvím soukromého sektoru); (d) finanční vztahy k rozpočtové soustavě (ke státnímu rozpočtu a státním fondům); (e) finanční vztahy mezi rozpočtem obce a rozpočtem kraje; (f) finanční vztahy k ostatním obcím; (g) finanční vztahy k dobrovolným svazkům obcí, pokud je obec členem; (h) finanční vztahy mezi kraji; (ch) finanční prostředky ve formě krátkodobé návratné finanční výpomoci; (i) finanční vztahy k ostatním subjektům (peněžní ústavy).

Rozpočtový proces zahrnuje tyto etapy:

- sestavení návrhu;
- projednání a schválení rozpočtu;
- plnění rozpočtu;
- případné schvalování úprav rozpočtu již během rozpočtového období;
- kontrolu plnění rozpočtu (průběžnou či následnou).

Sestavení rozpočtu územního samosprávného celku probíhá dle zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů v návaznosti na svůj střednědobý výhled rozpočtu a také na základě údajů z rozpisu státního rozpočtu nebo rozpočtového provizoria a v případě obce také údajů z rozpočtu kraje. Územní samosprávný celek je povinen zveřejnit návrh rozpočtu na svých internetových stránkách a na úřední desce nejméně 15 dnů před dnem zahájení jeho projednávání na zasedání zastupitelstva. Zveřejnění musí trvat až do schválení rozpočtu. Územní samosprávný celek poté zveřejní rozpočet na svých internetových stránkách do 30 dnů ode dne jeho schválení.

3.2.1 Příjmy rozpočtů územní samosprávy

Příjmy rozpočtů územní samosprávy jsou různorodé (viz. Obr. 3.2). Z ekonomického hlediska je důležité rozlišit, zda se jedná o příjmy, které obec či kraj může ovlivnit (např. svým rozhodnutím), a na příjmy, které obec či kraj ovlivnit nemůže (pokud o nich rozhoduje stát).

Příjmy plánuje výkonný orgán obce či kraje (finanční management) a schvaluje je volený orgán (zastupitelstvo kraje či obce).

Daňové příjmy – tvoří významný podíl v příjmech rozpočtů obcí, souvisí s nimi daňová pravomoc (kdo ovlivňuje předmět daně, sazbu daně atd.) a také daňový výnos. Daňový výnos je v ČR nerovnoměrně rozložen a je nutné využít jiné finanční nástroje na zmírnění těchto rozdílů. Mezi daňové příjmy řadíme také svěřené či sdílené daně. Dále pak:

- místní poplatky – nepředstavují vysoký příjem obcí, v průměru nepřesahují 2% z celkových příjmů všech územních rozpočtů;
- příjmy z vlastní správní činnosti – zde se hlavně jedná o správní poplatky, které obce či kraje vybírají za správní úkony, které vykonávají ve své přenesené působnosti.

Nedaňové příjmy – zde patří příjmy od vlastních neziskových organizací, příjmy z vlastního podnikání, příjmy z pronájmu či prodeje majetku ve vlastnictví obce nebo kraje a dále také:

- uživatelské poplatky – plynou do příjmu obce, pokud obec zajišťuje smíšené veřejné statky pro své občany. O výši takového poplatku rozhoduje zastupitelstvo;
- přijaté sankční pokuty – příjem z uložených pokut lze dopředu jen velmi nepřesně odhadnout;
- příjmy z mimorozpočtových fondů – příjmy z účelových peněžních fondů obce, pokud tyto fondy zřídila.

Ostatní příjmy – zde řadíme např. dary, výnosy ze sbírek apod.

Dotace – poskytované zejména ze státního rozpočtu, ve většině obcí jsou v současné době dotace rozhodujícím příjmem. Řadíme zde i účelové dotace ze státních fondů, kde jde z pravidla o typ podmíněné dotace.

Návratné příjmy – zde lze zařadit všechny typy úvěrů (krátkodobý, střednědobý, dlouhodobý) a dále například příjmy z emise obligací, návratné půjčky apod. (Peková, Pilný, Jetmar, 2008)

3.2.2 Výdaje rozpočtů územní samosprávy

Díky tomu, že se územní samospráva podílí na financování veřejných statků pro obyvatelstvo, tvoří rozhodující část výdajů právě výdaje na zabezpečení těchto statků (viz Obr. 3.2).

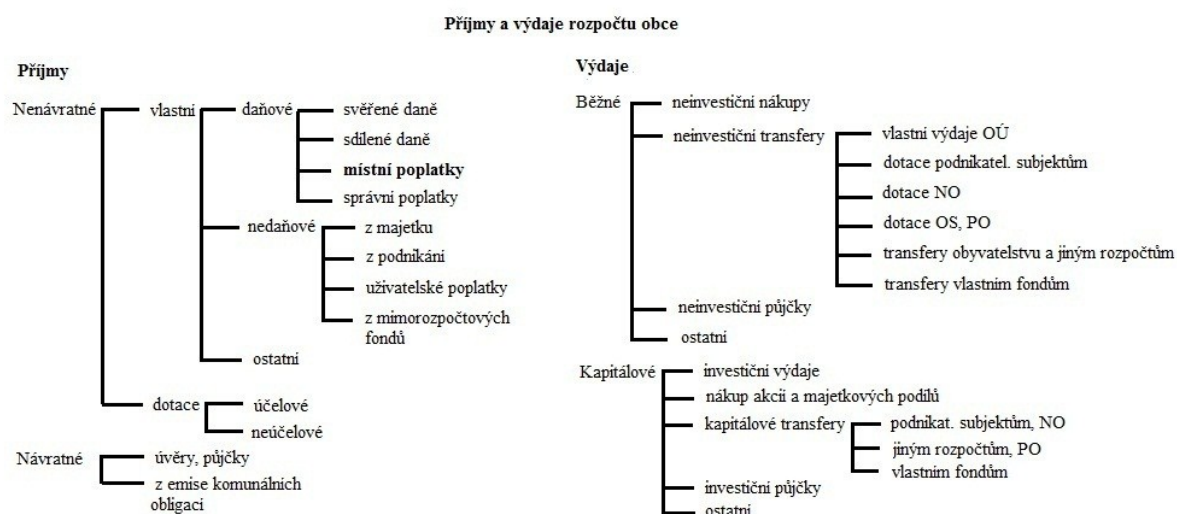
Alokační výdaje (běžné) – zde se řadí například výdaje na zabezpečování veřejných statků nebo neinvestiční nákupy a půjčky. Dále pak transferové výdaje – poskytnuté například jiným rozpočtům, příspěvkovým organizacím, neziskovým organizacím a také doplňkové peněžní

transfery obyvatelstvu, například přímé adresné dotace, adresné sociální výpomoci, dary apod. Tyto výdaje zatím tvoří poměrně malou skupinu výdajů.

Alokační výdaje (kapitálové) – mezi kapitálové výdaje patří například investiční výdaje na pořízení hmotného majetku. Dále pak také nákupy cenných papírů – cenné papíry obec pořizuje se záměrem výnosu ve formě dividendy či úroku. Avšak s nákupem cenných papírů jsou spojeny také výdaje na zprostředkovatelské a poradenské služby. Dále se zde řadí:

- Splácení úvěrů a půjček – zde patří splácení úvěrů a úroků, výdaje na splácení finančních výpomocí, výdaje na úhradu nákladů emise obligací apod.
- Návrtné výdaje – půjčky poskytnuté jiným subjektům za účelem zhodnocení finančních prostředků.
- Kapitálové transfery – poskytnuté například podnikatelským subjektům, neziskovým organizacím či jiným rozpočtům. (Peková, Pilný, Jetmar, 2008)

Obr. 3.2 Příjmy a výdaje rozpočtu obce

Pozn.: OÚ = obecní úřad, OS = organizační složka, NO = nezisková organizace, PO = příspěvková organizace.

Zdroj: Peková J., Pilný J., Jetmar M. Veřejná správa a finance veřejného sektoru (2008, s. 267, 276). Vlastní úprava.

3.3 Hospodaření vybraných obcí

Pro účely bakalářské práce byly vybrány obce Milíkov a Bukovec. Obec Milíkov leží západně od města Jablunkov v okrese Frýdek-Místek. Katastrem obce s rozlohou 916 ha je vedena hustá zástavba rodinných domů a hospodářských usedlostí. Počet obyvatel k 1. 1. 2017 dle ČSÚ činil 1 317 osob. Obec Bukovec, s 1 366 obyvateli dle ČSÚ k 1. 1. 2017, je nejvýchodnější obcí

České republiky. S rozlohou 1705 ha se také nachází v okrese Frýdek-Místek v Moravskoslezském kraji. Obě obce spadají pod obec s rozšířenou působností Jablunkov.

3.3.1 Hospodaření obce Milíkov

V letech 2011-2016 tvořily stěžejní část příjmů obce Milíkov příjmy daňové. Do daňových příjmů patří například příjmy ze svěřených a sdílených daní, které se staly rozhodujícím příjmem rozpočtu obcí, příjmy ze správních poplatků a příjmy z místních poplatků. Daňové příjmy byly nejvyšší v roce 2016, kdy činily 13 890 285 Kč (viz Tab. 3.1) Mezi další převládající příjmy patří také přijaté transfery, kde lze řadit běžné neinvestiční dotace (účelové, neúčelové) a kapitálové – investiční transfery (účelové, neúčelové), které byly nejvyšší v roce 2013, kdy částka přijatých transferů činila 41 069 349 Kč. Mezi nižší položky příjmů poté patří nedaňové příjmy, jejichž strukturu i výši lze rozhodnutím či aktivitami obce ovlivnit a které tvoří například příjmy z pronájmu majetku, dary či půjčky a krátkodobé úvěry. Dle Pekové (2011) patří mezi kapitálové příjmy například příjmy z prodeje majetku vlastněného obcí a příjmy z prodeje akcií a majetkových podílů.

Tab. 3.1 Příjmy obce Milíkov dle druhového třídění v letech 2011 – 2016, v Kč

Příjmy	Rok					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Daňové příjmy	9 064 642	9 264 169	11 676 946	12 567 014	12 970 632	13 890 285
Přijaté transfery	1 503 146	4 351 916	41 069 349	4 989 272	2 351 167	4 394 330
Nedaňové příjmy	1 016 499	932 289	1 291 589	1 079 909	1 114 042	1 528 132
Kapitálové příjmy	193 882	10 545	0	1 560	705	2 190
Celkem	11 778 170	14 558 920	54 037 885	18 637 755	16 436 550	19 814 937

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

Výdaje obcí lze řadit dle odvětvového třídění. Z pohledu tohoto třídění výdajů je ve věci místních poplatků nejvyšší výdaj na sběr a svoz komunálních odpadů. Tento výdaj lze zařadit do skupiny č. 3 – Služby pro obyvatelstvo, dále do oddílu č. 37 - Ochrana životního prostředí a poté do pododdílu č. 372 – Nakládání s odpady. Zde se pak jednotlivé výdaje člení na paragrafy a sběr a svoz komunálních odpadů je zde veden pod paragrafem č. 3722. Mezi nejvyšší výdaje obce Milíkov v letech 2011 – 2016 patřily výdaje na průmyslové a ostatní odvětví hospodářství, které v roce 2013 dosáhly 63 258 649 Kč (viz Tab. 3.2). Zde se řadí například výdaje na dopravu, průmysl, stavebnictví a vodní hospodářství. Dále pak výdaje na služby pro obyvatelstvo, které byly nejvyšší v roce 2016 a činily 8 812 674 Kč. Do výdajů na služby pro obyvatelstvo lze zahrnout výdaje na bydlení, komunální rozvoj a územní rozvoj, dále pak výdaje na kulturu, církve a sdělovací prostředky, výdaje na ochranu životního prostředí a vzdělávání či zdravotnictví. Mezi vyšší položky výdajů lze také řadit výdaje na všeobecnou

veřejnou správu a služby, které v roce 2016 dosáhly 3 785 236 Kč. Tyto výdaje se pak dále člení na výdaje na státní moc, státní správu, územní samosprávu a politické strany. Dále lze dělit výdaje (dle odvětvového třídění) na výdaje, které obec poskytuje na sociální věci a politiku zaměstnanosti, pod kterými si lze představit například výdaje na aktivní politiku zaměstnanosti. Výdaje na bezpečnost státu a právní ochranu a také na výdaje na zemědělství, lesní hospodářství a rybářství jsou dalšími nižšími položkami ve skladbě výdajů obce Milíkov. Do výdajů na bezpečnost státu a právní ochranu pak spadá integrovaný záchranný systém a požární ochrana a ve výdajích na zemědělství, lesní hospodářství a rybářství jsou pro obec Milíkov klíčové především výdaje na lesní hospodářství.

Tab. 3.2 Výdaje obce Milíkov dle odvětvového třídění v letech 2011 – 2016, v Kč

Výdaje	Rok					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Průmyslová a ostatní odvětví hospodářství	3 095 467	5 958 536	63 258 649	3 020 995	2 022 792	1 757 993
Služby pro obyvatelstvo	3 620 797	4 521 504	3 369 337	4 001 996	4 433 695	8 812 674
Všeobecná veřejná správa a služby	2 706 863	3 076 486	2 902 658	3 160 922	3 547 177	3 785 236
Sociální věci a politika zaměstnanosti	142 948	12 452	359 353	506 304	548 142	594 446
Bezpečnost státu a právní ochrana	96 135	153 013	145 716	118 628	524 577	209 173
Zemědělství, lesní hospodářství a rybářství	0	0	0	0	7 000	7 000
Celkem	9 662 210	13 721 991	70 035 714	10 808 845	11 083 382	15 166 524

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

Výdaje dle Pekové (2011) lze také členit dle druhového třídění. Podle ekonomického hlediska lze výdaje členit na běžné a kapitálové. Z běžných výdajů se financují především pravidelně se opakující potřeby v rozpočtovém období. Obec Milíkov v této oblasti vynakládá výdaje především na neinvestiční nákupy (nákup materiálu, služeb, vody, paliv a energie) a na neinvestiční půjčené prostředky obyvatelstvu. Další vyšší položkou výdajů, které se řadí mezi běžné, jsou neinvestiční transfery veřejnoprávním subjektům (příspěvkové organizace, rozpočty územní úrovně). Dále pak mezi běžné výdaje lze řadit ostatní neinvestiční výdaje (nespecifikované rezervy) a výdaje na platy či povinné pojistné hrazené zaměstnavatelem. Kapitálové výdaje slouží k financování dlouhodobějších a běžně se neopakujících potřeb, které jsou investiční a přesahují jedno rozpočtové období. Souvisí s výdaji vynakládanými

na pořízení nových investic ale také se splácením jistiny půjček. Mezi nejvyšší kapitálové výdaje obce Milíkov pak patří pořízení dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku.

Tab. 3.3 Výdaje obce Milíkov dle druhového třídění v letech 2011 – 2016, v Kč

Výdaje	Rok					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Běžné	7 706 038	9 332 000	7 741 598	7 546 533	9 575 109	9 426 696
Kapitálové	1 956 172	4 389 991	62 294 116	3 262 311	1 508 273	5 739 827
Celkem	9 662 210	13 721 991	70 035 714	10 808 845	11 083 382	15 166 524

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

V hospodaření obce Milíkov lze pozorovat, že v letech 2011 – 2015 byly téměř vždy běžné výdaje vyšší než výdaje kapitálové (viz Tab. 3.3). Avšak v roce 2013 byly kapitálové výdaje obce Milíkov výrazně vyšší než výdaje běžné, což měla za následek především výstavba kanalizace v obci. Obec tuto výstavbu financovala z části pomocí dlouhodobého úvěru.

3.3.2 Hospodaření obce Bukovec

Mezi nejvyšší příjmy obce Bukovec v letech 2011 – 2016 patřily daňové příjmy, které v roce 2016 dosáhly 15 154 964 Kč (viz Tab. 3.4). Další výraznější položkou příjmů rozpočtu obce jsou přijaté transfery, které byly nejvyšší v roce 2015, kdy činily 12 310 271 Kč. Mezi méně významné příjmy obce Bukovec lze řadit nedaňové a kapitálové příjmy.

Tab. 3.4 Příjmy obce Bukovec dle druhového třídění v letech 2011 – 2016, v Kč

Příjmy	Rok					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Daňové příjmy	10 042 532	10 052 139	12 912 927	13 762 080	13 983 427	15 154 964
Přijaté transfery	3 624 302	1 075 269	1 839 255	8 872 165	12 310 271	1 988 025
Nedaňové příjmy	1 226 252	841 089	878 980	944 260	886 010	836 234
Kapitálové příjmy	134 517	1890	45 000	4 723	4 968	73 769
Celkem	15 027 602	11 970 387	15 676 163	23 583 228	27 184 676	18 052 990

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

Nejvyššími výdaji v obci Bukovec ve sledovaném období byly výdaje na průmyslová a ostatní odvětví hospodářství, které v roce 2015 dosáhly 14 254 560 Kč (viz Tab. 3.5). Mezi další stěžejní výdaje rozpočtu patří také výdaje na služby pro obyvatelstvo, které v roce 2014 činily 10 674 106 Kč. Tyto výdaje byly nejnižší v roce 2011, kdy výše výdajů na služby pro

obyvatelstvo činila 5 046 984 Kč. Dalšími výraznějšími výdaji jsou výdaje týkající se všeobecné veřejné správy a služeb, které nabývaly nejvyšší hodnoty v roce 2016 a oproti předchozímu roku vzrostly o 507 609 Kč. V roce 2016 položka výdajů na všeobecnou veřejnou správu a služby činila 4 266 032 Kč. Mezi nižší výdaje obce poté patří výdaje na sociální věci a politiku zaměstnanosti, které v roce 2014 dosáhly částky 911 547 Kč. Pravidelně nejnižší položkou ve výdajích obce se každoročně stávají výdaje na bezpečnost státu a právní ochranu, které byly nejvyšší v roce 2016, kdy výše těchto výdajů dosáhla částky 489 970 Kč.

Tab. 3.5 Výdaje obce Bukovec dle odvětvového třídění v letech 2011 – 2016, v Kč

Výdaje	Rok					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Průmyslová a ostatní odvětví hospodářství	4 501 267	2 014 527	3 696 213	9 462 146	14 254 560	4 057 944
Služby pro obyvatelstvo	5 046 984	5 622 643	7 137 574	10 674 106	5 552 602	5 346 803
Všeobecná veřejná správa a služby	3 463 875	3 619 202	3 957 357	3 742 030	3 758 423	4 266 032
Sociální věci a politika zaměstnanosti	389 725	274 817	783 510	911 547	586 783	678 396
Bezpečnost státu a právní ochrana	186 501	210 178	460 346	169 232	154 536	489 970
Celkem	13 588 352	11 741 367	16 035 000	24 959 062	24 306 904	14 839 144

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

Další možností, jak třídit výdaje obce je dle druhového třídění na běžné a kapitálové. Nejvyšší běžné výdaje v letech 2011 – 2016 obec vykazuje v roce 2015, kdy výdaje dosáhly částky 11 381 416 Kč (viz Tab. 3.6). Nejvyšší kapitálové výdaje se vyskytly ve sledovaném období v roce 2014, kdy oproti předchozímu roku vzrostly na 14 972 379 Kč. V tomto období obec uskutečnila nákup dlouhodobého hmotného majetku a také nákup strojů a zařízení. Tento záměr obec financovala především z vlastních zdrojů.

Tab. 3.6 Výdaje obce Bukovec dle druhového třídění v letech 2011 – 2016, v Kč

Výdaje	Rok					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Běžné	10 656 175	11 248 896	11 041 228	9 986 683	11 381 416	10 968 811
Kapitálové	2 932 177	492 471	4 993 773	14 972 379	12 925 488	3 870 333
Celkem	13 588 352	11 741 367	16 035 000	24 959 062	24 306 904	14 839 144

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

3.3.3 Předpokládané daňové výnosy obcí v roce 2017

Dle schématu rozdělení rozpočtového určení daní (dále také RUD), které vytváří Ministerstvo financí ČR, tvoří daňový výnos obce několik různých příjmů z daní. Z výnosů daní z přidané hodnoty má obec dle RUD nárok na 20,83% z celostátního výnosu. Z výnosu daní z příjmu právnických osob (bez daně placené obcemi a kraji) plyne do rozpočtu obce jako příjem 23,58%. Pokud je daň z příjmu právnických osob placená obcemi a kraji, případně obci 100% z výnosu daně placené obcí. Obec je také příjemcem 100% výše z výnosu z daní z těchto nemovitostí, které se nachází v katastru obce. Další daní, jejíž výnos plyne do rozpočtu obce, je daň z příjmu fyzických osob. Z výnosu této daně má obec nárok na 23,58% z celostátního výnosu. Na výnos z daně z příjmu fyzických osob ze samostatné výdělečné činnosti má obec nárok 30% pokud má podnikatel v obci trvalé bydliště, dále 10% plyne do státního rozpočtu a 60% je celostátní výnos, z kterého mají nadále obce nárok na 23,58%. Poslední daní, z které se skládá daňový výnos obcí, je daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti. Z celostátního výnosu obcím z této daně plyne 23,58%. Daňové příjmy jsou následně přerozdělovány na základě násobků postupných přechodů (80%), kritéria výměry katastrálních území obce (3%), prostého počtu obyvatel v obci (10%) a počtu dětí a žáků navštěvujících školu zřizovanou obcí (7%).

V obci Milíkov se dle RUD pro rok 2017 daňové výnosy navýší oproti předchozímu roku o 1 061 986 Kč (viz Tab. 3.7). Výnos z daně z přidané hodnoty by se měl zvýšit na částku 6 851 520 Kč. Pravděpodobně se navýší také výnos daně z příjmu právnických osob, konkrétně by tato částka v roce 2017 měla činit 3 669 888 Kč. Předpokládaný výnos z daně z příjmů fyzických osob by se měl také zvýšit, celkem o 33 603 Kč. Přepočet daňových výnosů na obyvatele v roce 2016 v obci Milíkov činil 9 712 Kč. Pokud v roce 2017 bude částka celkových daňových výnosů v obci činit 13 968 768 Kč a počet obyvatel k 1. 1. 2017 je 1 317 osob, přepočet těchto příjmů na obyvatele činí 10 607 Kč. Oproti předchozímu roku tak vzrostl o 895 Kč.

Tab. 3.7 Daňové výnosy obce Milíkov v roce 2016 a předpokládané daňové výnosy v roce 2017, v Kč

Daňové výnosy	Rok	
	2016	2017
Daň z přidané hodnoty	6 055 640	6 851 520
Daň z příjmu právnických osob	3 437 385	3 669 888
Daň z příjmu fyzických osob	3 413 757	3 447 360
Daňové výnosy celkem	12 906 782	13 968 768
Počet obyvatel	1 329	1 317
Přepočet daňových výnosů na obyvatele	9 712	10 607

Zdroj: Informační portál MF ČR, online.

Svaz měst a obcí ČR, online.

Počty obyvatel v obcích dle MV ČR, online. Vlastní úprava.

Daňové výnosy obce Bukovec za rok 2017 by se dle RUD měly také navýšit. V roce 2016 celková částka daňových výnosů činila 13 964 115 Kč a pro rok 2017 by se měla navýšit na 15 180 339 Kč (viz Tab. 3.8). Výnos z daně z přidané hodnoty by v roce 2017 měl činit 7 442 305 Kč. Příjem z daně z příjmu právnických osob v obci Bukovec by se oproti předchozímu roku měl zvýšit na 3 744 615 Kč. Také výnos z daně z příjmu fyzických osob by se měl oproti roku 2016 navýšit o 270 500 Kč. Přepočet daňových výnosů na obyvatele pro rok 2016 činil 10 223 Kč. Lze předpokládat, že hodnota tohoto přepočtu se pro rok 2017 zvýší, protože počet obyvatel pro rok 2017 je neměnný a také z důvodu nárůstu celkových daňových příjmů v tomto roce. Pokud daňové příjmy v roce 2017 dle RUD budou činit 15 180 339 Kč a počet obyvatel je 1 366 osob, přepočet daňových příjmů na obyvatele pro rok 2017 je 11 123 Kč. V roce 2017 se tedy předpokládá nárůst tohoto přepočtu o 900 Kč.

Tab. 3.8 Daňové výnosy obce Bukovec v roce 2016 a předpokládané daňové výnosy v roce 2017, v Kč

Daňové výnosy	Rok	
	2016	2017
Daň z přidané hodnoty	6 521 616	7 442 305
Daň z příjmu právnických osob	3 719 580	3 744 615
Daň z příjmu fyzických osob	3 722 919	3 993 419
Daňové výnosy celkem	13 964 115	15 180 339
Počet obyvatel	1 366	1 366
Přepočet daňových příjmů na obyvatele	10 223	11 123

Zdroj: Informační portál MF ČR, online.

Svaz měst a obcí ČR, online. Vlastní úprava.

Počty obyvatel v obcích dle MV ČR, online. Vlastní úprava.

4 ZHODNOCENÍ SPRÁVY MÍSTNÍCH POPLATKŮ VE VYBRANÝCH OBCÍCH

Postup zhodnocení správy místních poplatků se skládá ze dvou částí:

- v první části je charakterizována správa místních poplatků včetně jejich typů a výše, dále také podíl jednotlivých místních poplatků na celkovém příjmu z místních poplatků pro obě obce;
- v druhé části je komparována správa místních poplatků dle zvolených kritérií – typy místních poplatků a jejich výše, celkové příjmy do rozpočtu obcí, podíl výnosů z poplatků na celkových příjmech obce, vývoj příjmů z místních poplatků v obcích a podíl výnosů z místních poplatků na jednoho obyvatele obce.

Klíčovým nástrojem pro zhodnocení příjmů z poplatků je rozpočtová skladba, která závazným způsobem upravuje třídění všech finančních operací rozpočtů a fondů. Místní poplatky lze začlenit dle druhového třídění, které je základním systémem klasifikace veškerých transakcí veřejného sektoru. Dle vyhlášky č. 323/2002Sb. o rozpočtové skladbě vydané Ministerstvem financí, spadají místní poplatky podle tohoto třídění do 1. třídy daňových příjmů, poté do seskupení položek číslo 13 – Daně a poplatky z vybraných činností a služeb, dále do podseskupení položek číslo 134 – Místní poplatky z vybraných činností a služeb a dále už se člení na jednotlivé položky místních poplatků. Do roku 2012 se místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů řadil do podseskupení položek číslo 133 – Poplatky a odvody v oblasti životního prostředí, kam mimo jiné lze zařadit např. odvody za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu a poplatky za odnětí pozemků plnění funkcí lesa.

4.1 Správa místních poplatků ve vybraných obcích

Obec Milíkov vybírá pravidelně 5 místních poplatků. Nejvyšším příjmem mezi příjmy z místních poplatků je každoročně příjem z poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Základní sazbou poplatku za sběr a svoz komunálního odpadu je dle obecně závazné vyhlášky obce Milíkov č. 1/2017 500 Kč za občana pro rok 2017. Základní sazba je nadále snižována o slevy na poplatek za svoz komunálního odpadu, které plynou ze zapojení obce do projektu Integrovaného systému nakládání s odpady (dále také pouze ISNO). Tato sazba se skládá z částky 205 Kč za kalendářní rok a částky 295 Kč za kalendářní rok, která je stanovena na základě skutečných

nákladů obce předchozího kalendářního roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu za poplatníka a kalendářní rok a může dosahovat výše až 750 Kč. Skutečné náklady za rok 2016 na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu činily 522 057 Kč a byly rozúčtovány jako podíl částky 522 057 Kč a 1384 (1323 počet osob s pobytem na území obce a 61 počet staveb určených k individuální rekreaci, bytů a rodinných domů, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba). Výsledná částka tedy činila 377 Kč a z této částky je stanovena sazba poplatku ve výši 295 Kč. Poplatek za sběr a svoz komunálního odpadu pro neobydlené objekty se hradí ve výši 455 Kč za objekt ročně. Dalším poplatkem, který obec ve věci sběru a svozu komunálního odpadu vybírá je poplatek za druhou odpadní nádobu ve výši 300 Kč. Všechny tyto poplatky jsou splatné současně.

Druhý nejvyšší příjem z místních poplatků plyne z poplatku ze psa. Místní poplatek ze psa obec stanovila na 100 Kč ročně, za každého dalšího psa je pak stanovena výše poplatku na 150 Kč za rok.

Pro poplatek ze vstupného má obec dvě sazby, nižší má stanovenou na 10% z částky vstupného, vyšší na 20% z částky vstupného. Poplatek ze vstupného lze také hradit paušální částkou ve výši 300 Kč.

Další poplatek, který obec vybírá, je poplatek z ubytovací kapacity. Tento poplatek má obec stanoven ve výši 4 Kč/lůžko za den. Posledním vybíraným poplatkem obce Milíkov je poplatek za užívání veřejného prostranství. Pro tento poplatek uplatňuje obec dvě sazby – ve výši 5 Kč/m² a 10 Kč/m².

Veřejným prostranstvím se v obci Milíkov dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 4/2009 rozumí hřiště v obci, prostranství u Základní školy Milíkov, prostranství u Obecního úřadu Milíkov, všechny místní komunikace, prostranství kolem autobusových zastávek a místní letiště na Vrch polí.

V letech 2011 – 2016 patřil mezi nejvyšší příjmy obce Milíkov příjem z poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, kdy obec každý rok v rámci schváleného rozpočtu stanovila předpokládaný příjem z tohoto poplatku na 550 000 Kč, avšak ve skutečnosti byla tato částka v letech 2011 – 2015 vždy vyšší než předpokládaný příjem (viz Tab. 4.1). V roce 2016 příjem z tohoto poplatku poklesl oproti předchozímu roku o 118 779 Kč na částku 466 436 Kč.

Druhý poplatek, který obec vybírá a zároveň je druhým nejvyšším příjmem z místních poplatků do rozpočtu obce, je poplatek ze psů. Každoroční předpokládaný příjem z tohoto poplatku

ve schváleném rozpočtu je 20 000 Kč, avšak ve skutečnosti byl tento příjem vždy vyšší, než předpokládaná částka. Nejvyšší byl v roce 2015, kdy činil 27 350 Kč.

Další poplatek, který obec vybírá je poplatek ze vstupného. Ve sledovaném období příjem z tohoto poplatku výrazně kolísá. Nejnižší byl v roce 2014, kdy tento příjem činil 1 500 Kč, a následující rok vzrostl na 32 550 Kč. Avšak toto navýšení příjmu bylo předpokládané v závislosti na akcích, které obec v roce 2015 pořádala.

Čtvrtým poplatkem je poplatek z ubytovací kapacity. Tento poplatek lze každoročně řadit mezi nižší příjmy z poplatků obce, jelikož se v katastru obce nachází pouze jeden penzion, jehož lůžková kapacita je předmětem poplatku. Příjem z tohoto poplatku byl nejvyšší v roce 2012, kdy činil 7 604 Kč a naopak nejnižší byl v roce 2016, kdy příjem z tohoto poplatku činil 868 Kč.

Posledním poplatkem, který obec je vybírá, je poplatek za užívání veřejného prostranství. Příjem z tohoto poplatku je pro obec spíše nevýznamný a každoročně v rámci schváleného rozpočtu obec předpokládá nulový příjem z tohoto poplatku. Nejvyšší příjem z poplatku za užívání veřejného prostranství byl v roce 2011 a činil 2 200 Kč.

Tab. 4. 1. Příjmy z místních poplatků v obci Milíkov v letech 2011 – 2016, v Kč

Poplatek	Rok					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
- za provoz systému odstraňování komunálních odpadů ¹	582 307	570 853	576 855	589 935	585 215	466 436
- ze psů	23 800	24 000	25 250	25 450	27 350	25 300
- ze vstupného	17 875	2 100	1 800	1 500	32 550	28 900
- z ubytovací kapacity	5 908	7 604	6 342	4 384	2 024	868
- za užívání veřejného prostranství	2 200	700	800	600	800	700
Celkem	632 090	605 257	611 047	621 869	647 939	522 204

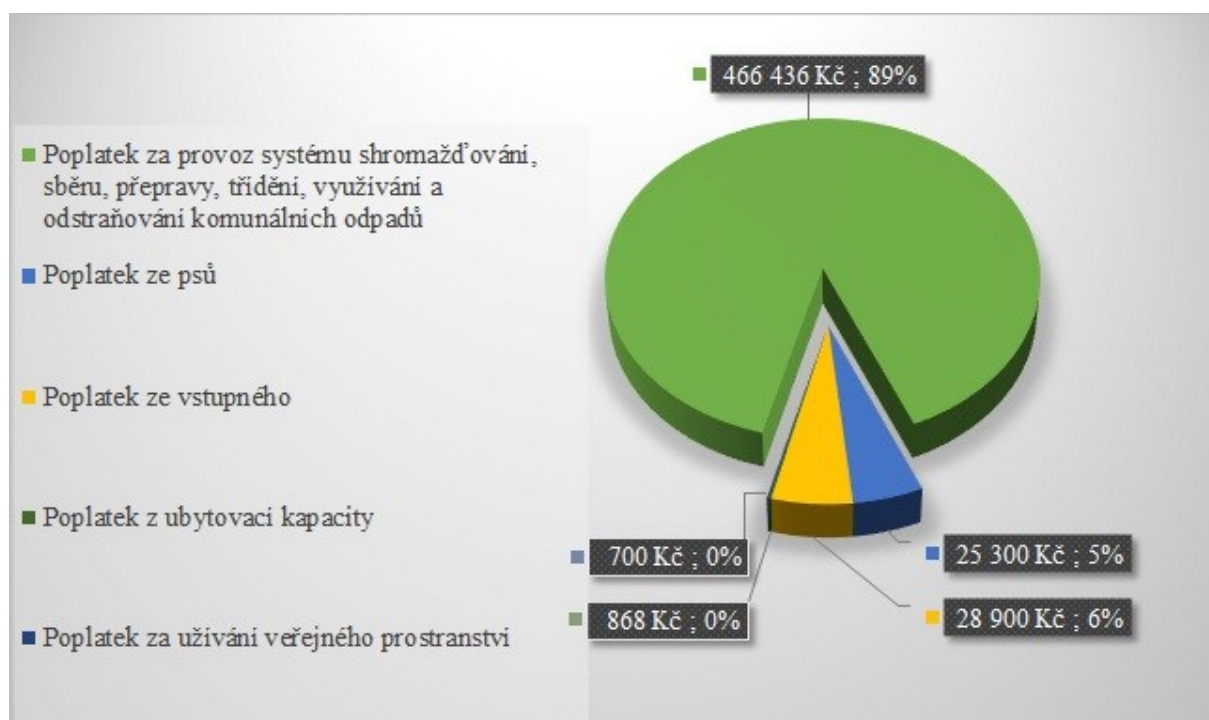
Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

¹Pozn.: Místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

V následujícím grafu na Obr. 4.1 lze vypočítat podíl jednotlivých místních poplatků na celkovém příjmu z místních poplatků za rok 2016 v obci Milíkov. Zcela stěžejním příjmem jsou zde příjmy z poplatků za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů s částkou 466 436 Kč. Tato částka tvoří celých

89% z celkových příjmů z místních poplatků za tento rok, které celkem činily 522 204 Kč. Ostatní poplatky zde již zaujímají velmi nízký procentuální příjem do rozpočtu obce, konkrétně poplatek ze vstupného pro rok 2016 činil 6% ze všech příjmů z poplatků a poplatek ze psů činil 5% z celkových příjmů z poplatků. Poplatek z ubytovací kapacity a poplatek za užívání veřejného prostranství se v grafu jeví jako zanedbatelné vůči poplatkům za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a jsou vyobrazeny jako nulový procentuální příjem.

Obr. 4. 1. Podíl jednotlivých místních poplatků na celkovém příjmu z místních poplatků obce Milíkov za rok 2016, v Kč

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

Obec Bukovec zpravidla vybírá 2 místní poplatky. Nejvyšším příjmem z místních poplatků do rozpočtu obce je příjem z poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. V roce 2016 dle obecně závazné vyhlášky vydané obcí Bukovec č. 3/2016 byla sazba pro tento poplatek stanovena na 500 Kč. Tato sazba je stanovena z částky 91 Kč za kalendářní rok a z částky 409 Kč za kalendářní rok, která je odvozena od skutečných nákladů obce na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu. Skutečné náklady na tento sběr a svoz činily 576 448 Kč za rok 2015. Tato částka byla následně vydělena číslem 1 409 (1 377 – počet osob s přihlášeným pobytem na území obce a 32 – počet staveb určených k individuální rekreaci, bytů a rodinných domů, ve kterých není hlášena

k trvalému pobytu žádná fyzická osoba). Podíl těchto čísel je tedy 409,11 Kč a na základě této částky byla stanovena sazba poplatku ve výši 409 Kč. Tato sazba platí také pro rok 2016.

Druhý poplatek, který obec pravidelně vybírá, je poplatek ze psa. Sazba poplatku za kalendářní rok činí za prvního psa 120 Kč a za druhého a každého dalšího psa 180 Kč. Tato sazba je upravena obecně závaznou vyhláškou obce Bukovec č. 2/2016.

V roce 2012 obec Bukovec také vybrala poplatek za užívání veřejného prostranství, který je také upraven vyhláškou č. 2/2016. Sazby poplatku za užívání veřejného prostranství závisí na účelu, ke kterému je toto prostranství využíváno. Za provádění výkopových prací, umístění dočasné stavby sloužící pro poskytování prodeje či služeb tato sazba činí 3 Kč/m². Za umístění zařízení sloužícího pro poskytování prodeje či služeb je tato sazba stanovena na 4 Kč/m². Sazba poplatku za umístění stavebního zařízení, reklamního zařízení, za umístění skládek a za užívání veřejného prostranství pro kulturní, sportovní či reklamní akce činí jednotně 2 Kč/m². Dále je tato sazba blíže specifikována pro užívání veřejného prostranství v případě cirkusů, lunaparků a jiných obdobných akcí. V těchto případech je tato sazba stanovena na 10 Kč/m². Za užívání veřejného prostranství pro potřeby filmových a televizních děl stanovila obec sazbu 5 Kč/m².

Touto veřejnou vyhláškou obec dále vymezila veřejná prostranství v obci. Jedná se o autobusovou točnu, parkoviště u hasičské zbrojnice, prostor před obchodem a hostincem Lipou, před obchodem Hruška, před hostincem u Sikorů, před občerstvením Kasino a Na panelu, před kostelem, u hraničního přechodu, před obchodem u Bieleszů a parkoviště u areálu Kempaland.

Obec nově v roce 2017 také zavedla místní poplatek z ubytovací kapacity a místní poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt. Sazba místního poplatku z ubytovací kapacity byla vyhláškou č. 1/2017 stanovena na 4 Kč/den za každé využití lůžko. Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti 1. 4. 2017. Sazba místního poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt byla vyhláškou č. 2/2017 stanovena na 10 Kč za osobu za každý i započatý den. Tato vyhláška také nabývá účinnosti dnem 1. 4. 2017.

V letech 2011 – 2016 obec Bukovec vybírala pravidelně 2 místní poplatky, v roce 2012 to byly 3 místní poplatky. Nejvyšším příjmem z poplatků je každoročně příjem z poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Předpokládaný příjem z tohoto poplatku ve schvalovacím rozpočtu pro sledované období činil 600 000 Kč. Skutečný příjem byl vyšší než předpokládaný pouze v roce 2016, kdy příjem z tohoto místního poplatku činil 635 134 Kč (viz Tab. 4. 2).

Druhým poplatkem, který obec vybírá, je poplatek ze psů. Schválený příjem z tohoto poplatku v letech 2011 – 2014 činil 8 000 Kč, pro období 2015 – 2016 byl navýšen na 10 000 Kč, protože skutečný příjem částku 8000 Kč vždy přesáhl. V období 2011 – 2016 byl nejvyšší příjem z poplatku ze psů v roce 2015, kdy činil 10 200 Kč.

V roce 2012 obec také vybírala poplatek za užívání veřejného prostranství, který dosáhl částky 1 759 Kč.

Tab. 4. 2 Příjmy z místních poplatků v obci Bukovec v letech 2011 – 2016, v Kč

Poplatek	Rok					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
- za provoz systému odstraňování komunálních odpadů ¹	597 131	577 801	583 718	566 266	584 574	635 134
- ze psů	8 520	9 212	9 862	9 611	10 200	10 148
- za užívání veřejného prostranství	-	1 759	-	-	-	-
Celkem	602 651	588 772	593 580	575 877	594 774	645 282

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

¹Pozn.: Místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

V roce 2016 tvořil celkový příjem z místních poplatků 645 282 Kč. Na tomto příjmu se podílely dva místní poplatky – poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění a odstraňování komunálních odpadů a poplatek ze psů. Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění a odstraňování komunálních odpadů činil 98% z celkového příjmu z místních poplatků do rozpočtu obce. Výše tohoto poplatku v roce 2016 činila 635 134 Kč. Poplatek ze psů tak činil pouhé 2% z celkové částky, celkem 10 148 Kč.

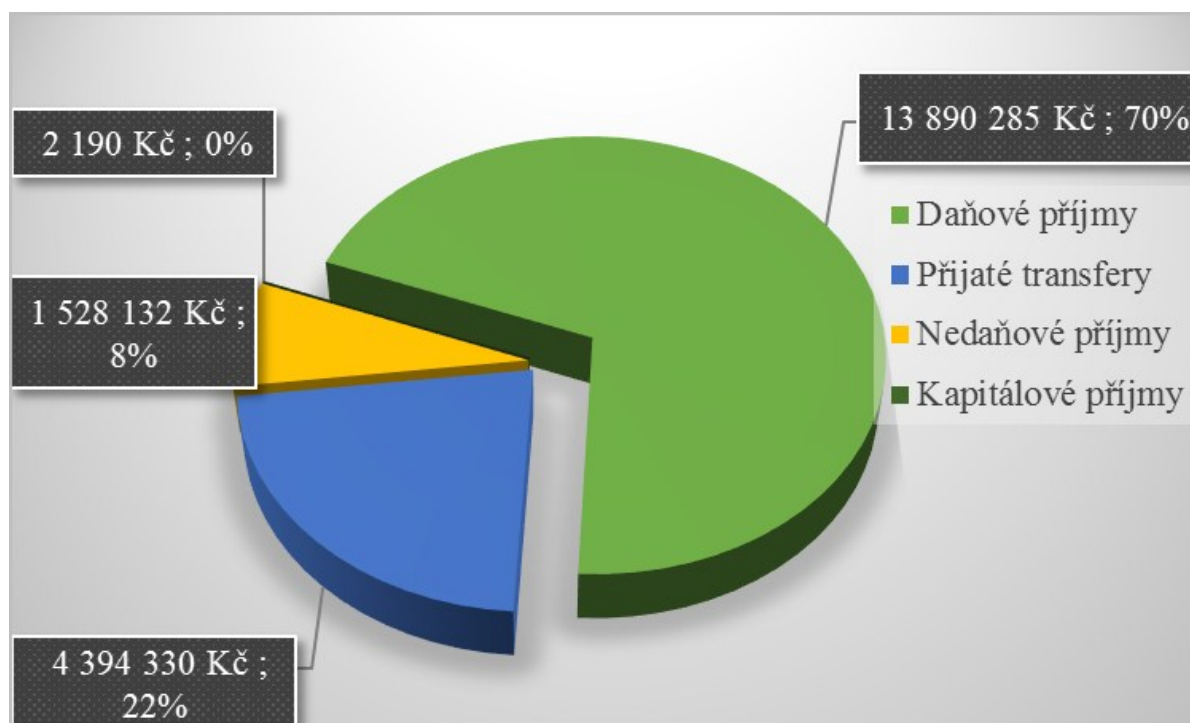
4.2 Komparace správy místních poplatků ve vybraných obcích

Správu místních poplatků ve vybraných obcích, které byly zvoleny pro účely bakalářské práce, lze srovnat dle kritéria celkových příjmů do rozpočtů obcí v roce 2016, vývoje celkových příjmů z místních poplatků ve sledovaném období a dále přepočtu ročních příjmů z místních poplatků na obyvatele obce. Toto srovnání má následně vyšší vypovídající hodnotu, protože srovnávané obce nemají totožný počet obyvatel ani totožné celkové příjmy z místních poplatků.

4.2.1 Příjmy do rozpočtů obcí a jejich členění v roce 2016

Celkové příjmy do rozpočtu obce Milíkov v roce 2016 činily 19 814 937 Kč. Místní poplatky se dle druhového členění rozpočtové skladby řadí do daňových příjmů. Daňové příjmy činily 70% z celkové částky příjmů v roce 2016, konkrétně 13 890 285 Kč (viz Obr. 4.2). Mezi další příjmy ve sledovaném roce patřily přijaté transfery, které tvořily 22% celkových příjmů v daném roce. Konkrétní částka činila 4 394 330 Kč. Nižšími a méně významnými příjmy jsou v tomto roce nedaňové příjmy, které činily 8% z celkových příjmů do rozpočtu obce Milíkov v roce 2016, konkrétně 1 528 132 Kč. Kapitálové příjmy jsou již v poměru k celkovým příjmům zanedbatelné a v grafu jsou zobrazeny jako nulový podíl.

Obr. 4.2 Příjmy do rozpočtu obce Milíkov dle druhového třídění v roce 2016, v %

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

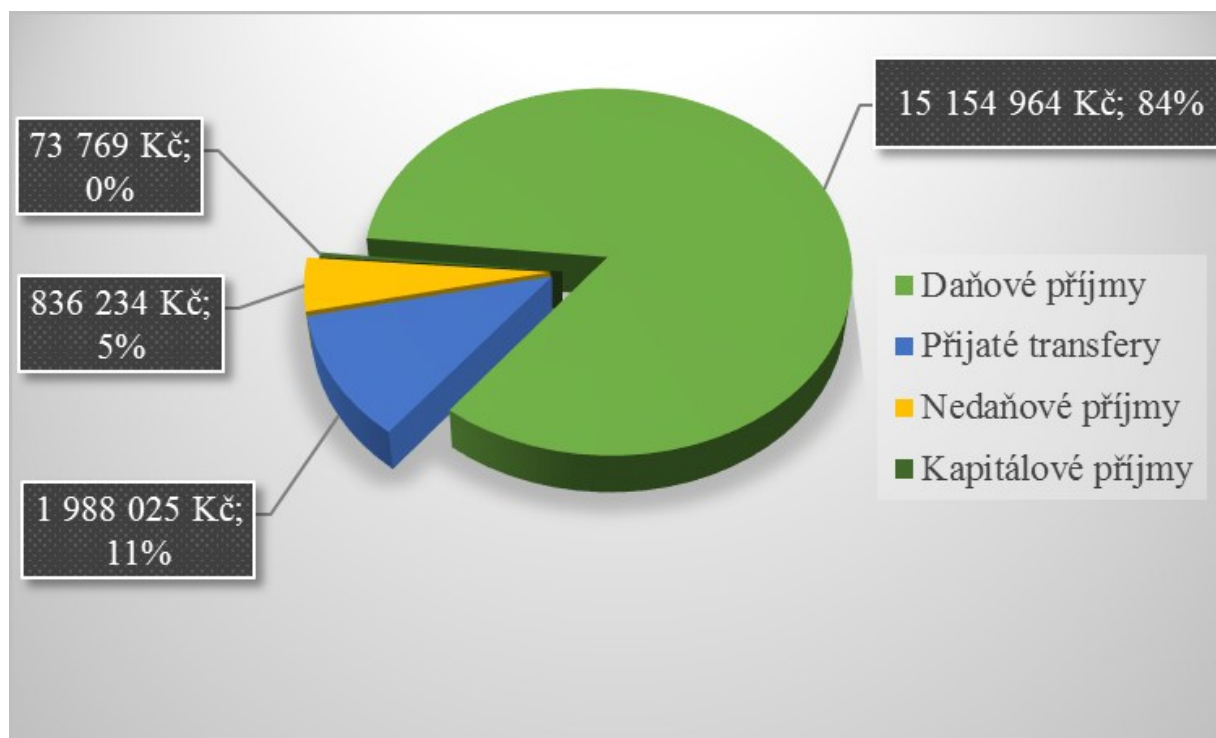
Daňové příjmy obcí se nadále dle druhového třídění dělí na daně z příjmů, zisku a kapitálových výnosů, na daně ze zboží a služeb v tuzemsku, daně a poplatky z vybraných činností a služeb a daně majetkové. Na Obr. 4.3 umístěném v příloze č. 2 lze zjistit, že nejvyšší podíl na celkových daňových příjmech má příjem z daně z příjmů, zisku a kapitálových výnosů, který v roce 2016 činil 6 851 142 Kč. Částka 6 851 142 představuje 49% celkových daňových příjmů v roce 2016. Mezi další vyšší položky daňových příjmů patří v obci Milíkov také příjmy z daní ze zboží a služeb v tuzemsku, které činily ve sledovaném roce 44% těchto příjmů, konkrétně 6 055 640 Kč. Dalšími daňovými příjmy jsou příjmy z daní a poplatků z vybraných činností

a služeb, které celkem činily 620 428 Kč, což představuje 4% z celkových daňových příjmů. Poslední příjmy, které řadíme mezi příjmy daňové, jsou příjmy z majetkových daní. V roce 2016 dosáhly majetkové daně částky 363 075 Kč.

Do seskupení položek č. 13 – Daně a poplatky z vybraných činností a služeb nadále řadíme místní poplatky z vybraných činností a služeb, které v roce 2016 činily 522 204 Kč a představovaly 84% celkových příjmů zařazených do tohoto seskupení položek. Mezi další již méně významné příjmy patřily ostatní odvody z vybraných činností a služeb, které se s částkou 63 517 Kč podílely 10% na celkovém příjmu v této kategorii. Dále zde řadíme příjmy z poplatků a odvodů v rámci životního prostředí, které pro rok 2016 činily 22 017 Kč a správní poplatky, které obec v roce 2016 vybrala ve výši 12 690 Kč.

V roce 2016 celkový příjem do rozpočtu obce Bukovec činil 18 052 990 Kč. Tento příjem lze rozdělit dle druhového hlediska na příjmy daňové, nedaňové, kapitálové a přijaté transfery. Nesporně nejvyšší položkou příjmů jsou příjmy daňové, mezi které patří příjmy z místních poplatků. Daňové příjmy v roce 2016 činily 15 154 964 Kč (viz Obr. 4.4). Tato částka tvořila 84% celkových příjmů do rozpočtu obce. Druhou nejvyšší položkou příjmů, která je v grafu vyobrazena, jsou přijaté transfery. Tyto transfery tvořily podíl 11% na sumě celkových příjmů, konkrétně částkou 1 988 025 Kč. Mezi nižší příjmy patří nedaňové příjmy, které v roce 2016 činily 836 234 Kč, tato částka tvořila 5% z celkových příjmů obce. Posledními příjmy, které se podílejí na celkových příjmech obce, jsou příjmy kapitálové. Částka 73 769 Kč je vzhledem k vysokým daňovým příjmům v grafu vyobrazena jako 0%.

Obr. 4.4 Příjmy do rozpočtu obce Bukovec dle druhového třídění v roce 2016, v %

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

Daňové příjmy obce Bukovec tvoří příjmy z daně z příjmů, zisku a kapitálových výnosů, z daní ze zboží a služeb v tuzemsku, z daní a poplatků z vybraných činností a služeb a příjmy z majetkových daní. Na Obr. 4.5 umístěném v příloze č. 3 lze zjistit, že nejvyšší příjem v této kategorii plyne z daní z příjmů, zisku a kapitálových výnosů. V roce 2016 tento příjem činil 7 422 499 Kč. Tato částka činila 49% celkových daňových příjmů obce Bukovec. Dalšími významnými příjmy v kategorii daňových příjmů jsou příjmy z daní ze zboží a služeb v tuzemsku. Tento příjem ve sledovaném roce tvořil podíl 43% na celkové sumě daňových příjmů, konkrétně tato částka činila 6 521 616 Kč. Mezi nižší příjmy, které jsou podřazeny daňovým příjmům, lze v případě sledovaného rozpočtu obce Bukovec řadit příjmy z daní a poplatků z vybraných činností a služeb a příjmy z majetkových daní. Příjmy z daní a poplatků z vybraných činností a služeb tvořily na celkové částce daňových příjmů podíl 5%. Příjem z těchto daní a poplatků v roce 2016 činil 743 784 Kč. Posledním příjmem ve sledovaném období zařazeným do kategorie daňových příjmů byl příjem z majetkových daní. Příjem z majetkových daní tvořil 3% z celkových daňových příjmů a konkrétní částka v roce 2016 činila 447 065 Kč.

Daně a poplatky z vybraných činností lze dále dělit na příjmy z místních poplatků z vybraných činností a služeb, ostatní odvody z vybraných činností a služeb, na poplatky a odvody v oblasti životního prostředí a na správní poplatky. V tomto seskupení položek patří mezi nejvýraznější položky příjmy z místních poplatků z vybraných činností a služeb. V roce 2016 tento příjem dosáhl částky 645 282 Kč a následně činil 87% všech příjmů v kategorii příjmů z daní a poplatků z vybraných činností a služeb. Další příjmy, které lze do této kategorie zařadit, jsou ostatní odvody z vybraných činností a služeb. Příjem z těchto odvodů v roce 2016 činil 68 994 Kč a tvořil 9% z celkových příjmů z daní a poplatků z vybraných činností a služeb. Nižšími příjmy v tomto seskupení položek jsou příjmy z poplatků a odvodů v oblasti životního prostředí a příjmy ze správních poplatků. Tyto položky shodně tvořily 2% z celkového příjmu v oblasti daní a poplatků z vybraných činností a služeb.

4.2.2 Vývoj příjmů z místních poplatků ve vybraných obcích

Na Obr. 4.6 umístěném v příloze č. 4 lze sledovat vývoj celkových příjmů z místních poplatků ve vybraných obcích Milíkov a Bukovec v období 2011 – 2016. V roce 2011 činily celkové příjmy z místních poplatků v obci Milíkov 632 090 Kč a v obci Bukovec 602 651 Kč. V období 2011 – 2012 má křivka obou obcí klesající tendenci. V tomto období poklesly celkové příjmy z místních poplatků v obci Milíkov na 605 257 Kč a v obci Bukovec na 588 772 Kč. V dalším sledovaném meziročním období 2012 – 2013 se celkové příjmy z místních poplatků obou obcí navýšily. V obci Milíkov se částka celkových příjmů navýšila na 611 047 Kč a v obci Bukovec také nepatrně vzrostla na 593 580 Kč. V následujícím období v letech 2013 – 2014 celkové příjmy z místních poplatků v obci Milíkov opět vzrostly na částku 621 869 Kč, avšak v obci Bukovec celkové příjmy poklesly. Celkové příjmy z místních poplatků v obci Bukovec v roce 2014 činily 575 877 Kč a poklesly tak oproti předchozímu roku o 17 703 Kč. V období 2014 – 2015 celkové příjmy z místních poplatků ve sledovaných obcích opět vzrostly. V roce 2015 celkové příjmy z místních poplatků v obci Milíkov činily 647 939 Kč a v obci Bukovec 594 774 Kč. V posledním roce sledovaného období v obci Milíkov celkové příjmy z místních poplatků výrazně klesly, mezitím se v obci Bukovec tyto příjmy výrazněji zvýšily. V roce 2016 v obci Milíkov činily celkové příjmy z místních poplatků 522 204 Kč a oproti předchozímu roku se snížily o 125 735 Kč. V obci Bukovec v roce 2016 tyto příjmy činily 645 282 Kč a oproti minulému roku se tak zvýšily o 50 508 Kč.

4.2.3 Přepočty ročních příjmů z místních poplatků ve vybraných obcích

V roce 2011 činily celkové příjmy z místních poplatků v obci Milíkov 632 090 Kč (viz Tab. 4.3). Tento příjem přepočtený na počet obyvatel k 1. 1. 2011 činil 484 Kč. V období

2012 – 2015 se příjmy z místních poplatků pravidelně zvyšovaly, avšak zároveň rostl počet obyvatel obce. Nejvyšším příjmem v tomto období byl příjem z místních poplatků v roce 2015, kdy částka dosáhla 647 939 Kč. V tomto roce bylo v obci k 1. lednu 1 328 obyvatel. Přepočet příjmu z místních poplatků tedy na obyvatele činil 488 Kč a tato hodnota byla nejvyšší z celého sledovaného období 2011 – 2016. V následujícím roce příjem z místních poplatků prudce klesl, i když počet obyvatel v tomto roce vzrostl. Také přepočet příjmu z místních poplatků byl v tomto roce nejnižší, částka činila 393 Kč.

Tab. 4. 3 Přepočet ročního příjmu z místních poplatků na obyvatele v obci Milíkov v období 2011 – 2016

Ukazatel	Rok					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Příjem obce z místních poplatků (v celých Kč)	632 090	605 257	611 047	621 869	647 939	522 204
Počet obyvatel ¹	1 305	1 314	1 317	1 324	1 328	1 329
Přepočet příjmu na obyvatele, v Kč	484	461	464	470	488	393

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online.

Český statistický úřad, online. Vlastní úprava.

¹Pozn.: Počet obyvatel v obci k 1. lednu v daném roce.

V roce 2011 v obci Bukovec celkové příjmy z místních poplatků činily 602 651 Kč (viz Tab. 4.4). Počet obyvatel k 1. lednu 2011 byl 1 382, z čehož vyplývá, že přepočtený příjem z těchto poplatků na obyvatele činil 436 Kč. V následujícím roce se celkové příjmy z místních poplatků snížily, avšak počet obyvatel v obci se také snížil. Výsledný přepočet na obyvatele tedy činil 428 Kč. V roce 2013 se příjem z místních poplatků zvýšil na částku 593 580 Kč. Podíl tohoto příjmu na počtu obyvatel v tomto roce činil 427 Kč. V dalším roce příjmy z místních poplatků klesly na částku 575 877 Kč. Přepočtený příjem na obyvatele činil 414 Kč. Tento přepočtený příjem z místních poplatků byl za sledované období nejnižší. V období 2015 – 2016 se příjmy z místních poplatků navyšovaly. Nejvyšší příjmy z celého sledovaného období 2011 – 2016 byly příjmy z místních poplatků v roce 2016, kdy částka dosáhla 645 282 Kč. Zároveň však v tomto roce byl počet obyvatel nejnižší, proto hodnota přepočteného příjmu na obyvatele v tomto roce činila 472 Kč. Tato hodnota byla nejvyšším přepočtem příjmu na obyvatele ze sledovaného období 2011 – 2016.

Tab. 4. 4 Přepočet ročního příjmu z místních poplatků na obyvatele v obci Bukovec v období 2011 – 2016

Ukazatel	Rok					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Příjem obce z místních poplatků (v celých Kč)	602 651	588 772	593 580	575 877	594 774	645 282
Počet obyvatel ¹	1 382	1 375	1 389	1 391	1 371	1 366
Přepočet příjmu na obyvatele, v Kč	436	428	427	414	434	472

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online.

Český statistický úřad, online. Vlastní úprava.

¹Pozn.: Počet obyvatel v obci k 1. lednu v daném roce.

Na Obr. 4.7 umístěném v příloze č. 5 lze zjistit, že přepočtené příjmy z místních poplatků na obyvatele byly v období 2011 – 2015 vyšší v obci Milíkov. V roce 2011 tyto přepočtené příjmy v obci Milíkov činily 484 Kč na obyvatele obce a byly tak vyšší o 48 Kč na obyvatele než v obci Bukovec. V dalším roce přepočet obou obcí klesá. V roce 2012 činí přepočet příjmů z místních poplatků na obyvatele v obci Milíkov 461 Kč a v obci Bukovec 428 Kč. V následujícím roce tento přepočet v obci Bukovec nadále klesá, avšak pouze o 1 Kč oproti předchozímu roku. V obci Milíkov přepočet příjmu na obyvatele naopak vzrůstá o 3 Kč oproti předchozímu roku na částku 464 Kč na obyvatele. V roce 2014 je klesající tendence křivky v obci Bukovec neměnná a přepočet příjmů z místních poplatků klesne na 414 Kč. V obci Milíkov tento hodnota tohoto přepočtu nadále vzrůstá. Pro tento rok činí 470 Kč na obyvatele obce. V roce 2015 hodnota přepočtených příjmů z místních poplatků v obci Milíkov dosáhne nejvyšší částky za sledované období. V tomto roce činí 488 Kč. Také v obci Bukovec tento přepočet vzroste na 434 Kč a zvýší se tak oproti předchozímu roku o 20 Kč. Avšak v roce 2016 byl přepočtený příjem z místních poplatků v obci Milíkov výrazně nižší než přepočtené příjmy v předchozích letech, a byl také nižší než za celé sledované období v obci Bukovec. V roce 2016 činila přepočtená částka příjmů z místních poplatků na obyvatele v obci Milíkov 393 Kč na obyvatele. Tato skutečnost se odvíjí zejména ze zapojení obce do projektu ISNO. Naopak v obci Bukovec v roce 2016 dosáhla částka přepočtených příjmů nejvyšší hodnoty za sledované období. Tato částka v roce 2016 činila 472 Kč. Rozdíl mezi přepočtenými příjmy z místních poplatků na obyvatele vybraných obcí v roce 2016 činil 81 Kč.

5 ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo zhodnotit vývoj správy místních poplatků ve vybraných obcích Milíkov a Bukovec, se zaměřením na typy místních poplatků, výši místních poplatků a příjmy z místních poplatků za období 2011 – 2016.

Místní poplatky jsou záležitostí, která je upravena zákonem č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích. Obec tyto poplatky stanovuje v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou. Obec Bukovec měla k 1. 1. 2017 dle ČSÚ 1 366 obyvatel a pro tento rok má zavedených pět místních poplatků. Obec Milíkov má k 1. 1. 2017 dle ČSÚ 1 317 obyvatel a pro tento rok má také zavedených pět místních poplatků. Nejvyšším příjmem z místních poplatků byl pro obě obce v uplynulých letech příjem z poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. V roce 2016 příjem z tohoto poplatku v obci Milíkov činil 89% celkových příjmů z místních poplatků a v obci Bukovec 92% celkových příjmů.

Na základě provedené komparace bylo zjištěno, že se vybrané obce liší nejen strukturou místních poplatků, ale také jejich výnosem a přepočteným příjmem z místních poplatků na obyvatele obce. Příjmy z místních poplatků v obou obcích v období 2011 – 2012 mají klesající trend. V dalším roce byl tento trend u obou obcí shodně rostoucí. V letech 2014 a 2015 se rozdíl mezi celkovými příjmy z místních poplatků mezi sledovanými obcemi zvýšil. V roce 2016 zaznamenala obec Milíkov prudkou změnu trendu ve vývoji příjmů z místních poplatků, kdy celkové příjmy z místních poplatků výrazně poklesly, zatímco v obci Bukovec prudce stouply. Tento trend lze také zaznamenat na přepočtu celkových příjmů z místních poplatků na obyvatele. V období 2011 – 2015 přepočty celkových příjmů na obyvatele obce vykazovaly spíše stabilní hodnoty, které se nijak výrazně nelišily, avšak v roce 2016 je zde zaznamenán prudký propad přepočtu příjmů na obyvatele v obci Milíkov, konkrétně na 393 Kč. Obec Bukovec v roce 2016 naopak zaznamenala prudší nárůst těchto hodnot.

Problematika místních poplatků je důležitá nejenom z hlediska příjmů do rozpočtu obce, ale také z hlediska zabezpečení veřejných služeb, pořádku a čistoty. Obec by o svém zájmu zavést jednotlivé místní poplatky měla informovat občany obce, zejména vymezit jejich sazby a poplatníky. Z tohoto hlediska lze obci Milíkov vytknout nezveřejnění obecně závazných vyhlášek upravující poplatek z ubytovací kapacity, ze vstupného a za lázeňský a rekreační pobyt. Tyto obecně závazné vyhlášky obec dosud nezveřejnila na úřední desce umožňující dálkový přístup.

Seznam použitých zdrojů

a) odborná kniha

BAKEŠ, M., KARFÍKOVÁ, M., KOTÁB P., MARKOVÁ, H. a kol. *Finanční právo*. 6. upravené vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. 549 s. ISBN 978-80-7400-440-7.

HENDRYCH, D. a kol. *Správní právo*. Obecná část. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. 832 s. ISBN 978-80-7179-254-3.

KOUDELKA, Zdeněk. *Samospráva*. Praha: Linde, 2007. 399 s. ISBN 978-80-7201-665-5.

PEKOVÁ, Jitka. *Veřejné finance: teorie a praxe v ČR*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011.

644 s. ISBN 978-80-7357-614-1.

PEKOVÁ, Jitka. *Finance územní samosprávy: teorie a praxe v ČR*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011. 588 s. ISBN 978-80-7357-614-1.

PEKOVÁ, J., PILNÝ J., JETMAR M. *Veřejná správa a finance veřejného sektoru*. 3. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: ASPI, 2008. 721 s. ISBN 978-80-7357-351-5.

PELC, Vladimír. *Místní poplatky: oprávnění obcí, povinnosti podnikatelů, živnostníků a občanů*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. 220 s. ISBN 978-80-7400-454-4.

PRŮCHA, Petr. *Místní správa*. Brno: Masarykova univerzita, 2011. 276 s. ISBN 978-80-210-5590-2.

SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3. aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. 497 s. ISBN 978-80-7478-002-8.

ŠIROKÝ, Jan. *Daňové teorie s praktickou aplikací*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008. 301 s. ISBN 978-80-7400-005-8.

VRABKOVÁ, Iveta. *Veřejná správa*. Ostrava: VŠB-TU Ostrava, 2016. 115 s. ISBN 978-80-248-3988-2.

b) legislativní předpisy

Zákon č. 1/1993 Sb. ze dne 16. 12. 1992 Ústava České republiky, v platném znění. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, částka 1, s. 15. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy.

Usnesení č. 2/1993 ze dne 16. 12. 1992 Listina základních práv a svobod, v platném znění. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, částka 1, s. 19. Dostupný také z:

http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy.

Zákon č. 565/1990 Sb. ze dne 13. 12. 1990 o místních poplatcích, v platném znění. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1990, částka 92, s. 2106 - 2109. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=565/1990&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy.

Zákon č. 128/2000 Sb. ze dne 12. 4. 2000 o obcích (obecní zřízení), v platném znění. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 38, s. 1738 - 1764. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy.

Zákon č. 586/1992 Sb. ze dne 20. 11. 1992 o daních z příjmů, v platném znění. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, částka 117, s. 3 474 - 3 490 Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=586/1992&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy.

Zákon č. 500/2004 Sb. z dne 24. června 2004 správní řád, v platném znění. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2006, částka 174, s. 9782-9827. Dostupné také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=500/2004&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy.

Zákon č. 250 ze dne 7. července 2000 o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném znění. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2001, částka 73, s. 3557-3567. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=250/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy.

Vyhláška Ministerstva financí č. 323 ze dne 2. července 2002 o rozpočtové skladbě, v platném znění. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 118, s. 6909-6966. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=323/2002&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy.

Obecně závazná vyhláška obce Milíkov č. 1/2017, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, 2017. Dostupná také z: <http://www.obecmilikov.cz/obecne-zavazna-vyhlaska-obce-milikov-c-1-2017-o-mistnim-poplatku-322cz21/>.

Příloha k obecně závazné vyhlášce obce Milíkov č. 4/2009, kterou se stanovují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství v obci Milíkov, 2009. Dostupná také z: <http://www.obecmilikov.cz/vyhlasky-2009-52cz30/>.

Obecně závazná vyhláška obce Bukovec č. 2/2016 o místních poplatcích. 2016. Dostupná také z: <http://www.bukovec.cz/urad-2/pravni-predpisy-obce/>.

Obecně závazná vyhláška obce Bukovec č. 3/2016 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. 2016. Dostupná také z: <http://www.bukovec.cz/urad-2/pravni-predpisy-obce/>.

Obecně závazná vyhláška obce Bukovec č. 1/2017 o místním poplatku z ubytovací kapacity. 2017. Dostupná také z: <http://www.bukovec.cz/urad-2/pravni-predpisy-obce/>.

Obecně závazná vyhláška obce Bukovec č. 2/2017 o místním poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt. 2017. Dostupná také z: <http://www.bukovec.cz/urad-2/pravni-predpisy-obce/>.

Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích.

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Metodické doporučení k činnosti územních samosprávních celků* 2015 [online]. MV ČR. [22. 3. 2017] 2015. Dostupné také z: <http://www.mvcr.cz/clanek/metodicke-materialy-k-zakonnym-zmocnenim.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>.

c) internetové zdroje

MINISTERSTVO FINANCÍ ČESKÉ REPUBLIKY. MONITOR – státní pokladna. *Rozpočet obce Bukovec* [online]. MONITOR. [20. 3. 2017]. Dostupný také z: <http://monitor.statnipokladna.cz/2016/obce/detail/00535940>.

MINISTERSTVO FINANCÍ ČESKÉ REPUBLIKY. MONITOR – státní pokladna. *Rozpočet obce Milíkov* [online]. MONITOR. [20. 3. 2017]. Dostupný také z: <http://monitor.statnipokladna.cz/2016/obce/detail/00492621>.

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Počet obyvatel v obcích České republiky* [online] ČSÚ [27. 3. 2017]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/pocet-obyvatel-v-obcich>.

MINISTERSTVO FINANCÍ ČESKÉ REPUBLIKY. *Schéma rozpočtového určení daní v roce 2016* [online]. MF ČR. [29. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/uzemni-rozpocety/prijmy-kraju-a-obci/zakladni-informace/2016/schema-rozdeleni-rozpocetoveho-urceni-dan-23647>.

Seznam zkratek

ČSÚ – Český statistický úřad

ISNO – Integrovaný systém nakládání s odpady

RUD – Rozpočtové určení daní

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 5. 5. 2017

.....
Andrea Ruszová

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Sazby místních poplatků

Příloha č. 2 – Obr. 4.3 – Daňové příjmy a jejich členění v obci Milíkov v roce 2016, v %

Příloha č. 3 – Obr. 4.5 – Daňové příjmy a jejich členění v obci Bukovec v roce 2016, v %

Příloha č. 4 – Obr. 4.6 – Celkové příjmy z místních poplatků ve vybraných obcích

v letech 2011 – 2016

Příloha č. 5 – Obr. 4.7 – Přepočet celkových příjmů z místních poplatků na obyvatele ve vybraných obcích v letech 2011 – 2016

Příloha č. 1

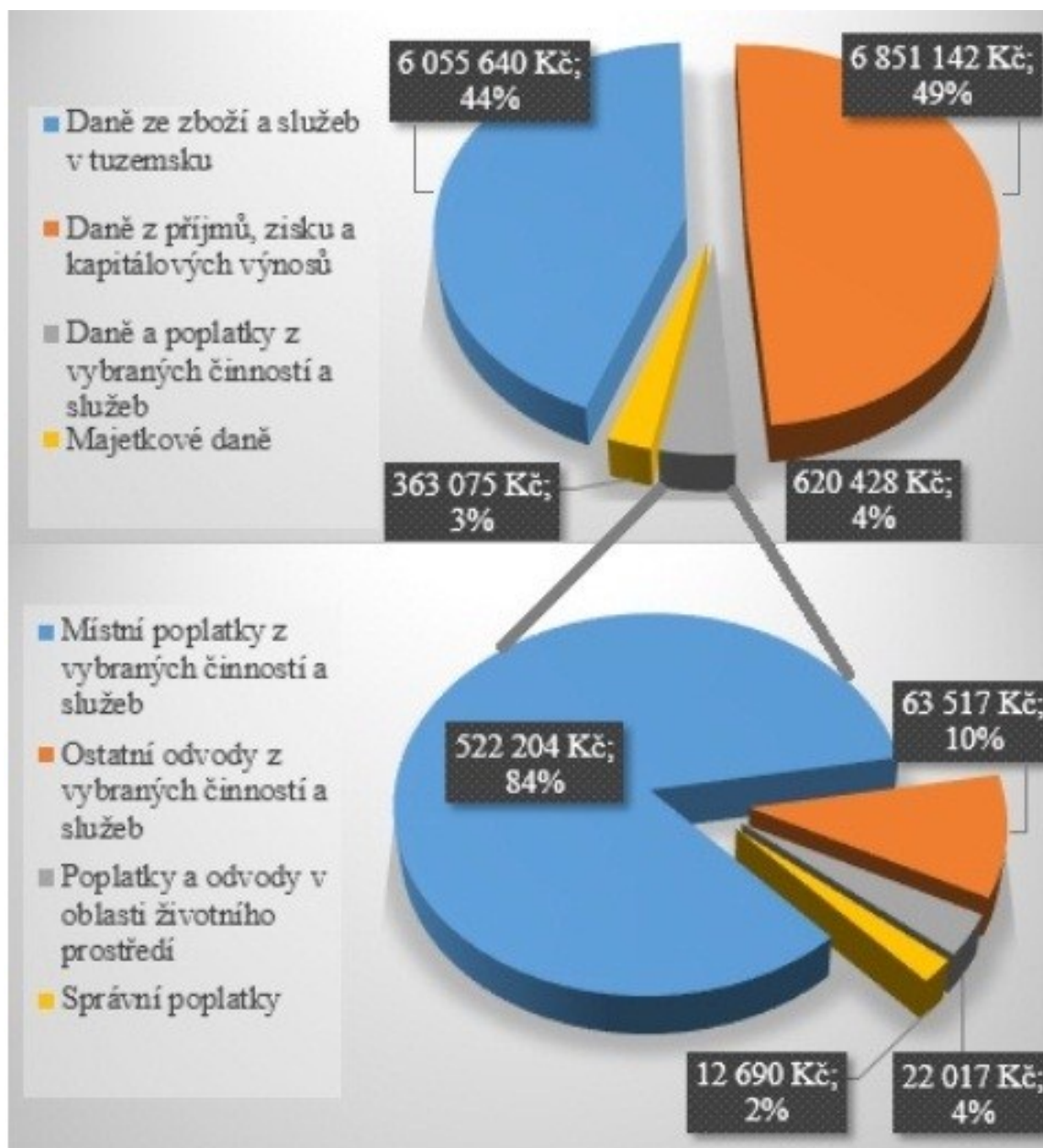
Tab. 2.1 Sazby místních poplatků

Poplatek	Sazba
§ 2 - Poplatek ze psů	Sazba poplatku ze psů činí až 1 500 Kč za kalendářní rok za jednoho psa. Sazba poplatku ze psa, jehož držitelem je poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmů, anebo poživatel sirotčího důchodu, činí až 200 Kč za kalendářní rok. U druhého a každého dalšího psa může obec horní hranici sazby zvýšit až o 50 %. V případě držení psa po dobu kratší než jeden rok se platí poplatek v poměrné výši, která odpovídá počtu i započatých kalendářních měsíců.
§ 3 - Poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt	Sazba poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt činí až 15,-Kč za osobu a za každý i započatý den pobytu, není-li tento den dnem příchodu. Obec může stanovit poplatek týdenní, měsíční nebo roční paušální částkou.
§ 4 - Poplatek za užívání veřejného prostranství	Sazba poplatku za užívání veřejného prostranství činí až 10,-Kč za každý i započatý m ² užívaného veřejného prostranství a každý i započatý den. Za užívání veřejného prostranství k umístění prodejních nebo reklamních zařízení, lunaparků a jiných atrakcí může obec zvýšit sazbu až na její desetinásobek. Obec může stanovit poplatek týdenní, měsíční nebo roční paušální částkou.
§ 6 - Poplatek ze vstupného	Sazba poplatku ze vstupného činí až 20 % z úhrnné částky vybraného vstupného. Obec může po dohodě s poplatníkem poplatek stanovit paušální částkou.
§ 7 - Poplatek z ubytovací kapacity	Sazba poplatku z ubytovací kapacity činí až 6 Kč za každé využití lůžko a den. Obec může po dohodě s poplatníkem stanovit poplatek roční paušální částkou
§ 10 - Poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem	Sazba poplatku za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst činí až 20 Kč za den. Obec může po dohodě s poplatníkem stanovit poplatek také paušální částkou.
§ 10b - Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů	Sazbu poplatku tvoří a) částka až 250 Kč za osobu a kalendářní rok b) částka stanovená na základě skutečných nákladů obce předchozího kalendářního roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu až 750 Kč za osobu a kalendářní rok; obec v obecně závazné vyhlášce stanoví rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu.
§ 10c - Poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace	Sazba poplatku nesmí přesáhnout rozdíl ceny stavebního pozemku bez možnosti připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace a ceny stavebního pozemku s touto možností. Cena stavebního pozemku v obci se stanoví podle zvláštního právního předpisu v kalendářním roce, ve kterém nabylo právní moci kolaudační rozhodnutí pro stavbu vodovodu nebo kanalizace obcí vybudované. Výše sazby na 1 m ² zhodnoceného stavebního pozemku stanoví obec v obecně závazné vyhlášce.

Zdroj: Zákon č. 565/1990 Sb. (Zákon o místních poplatcích). Vlastní úprava.

Příloha č. 2

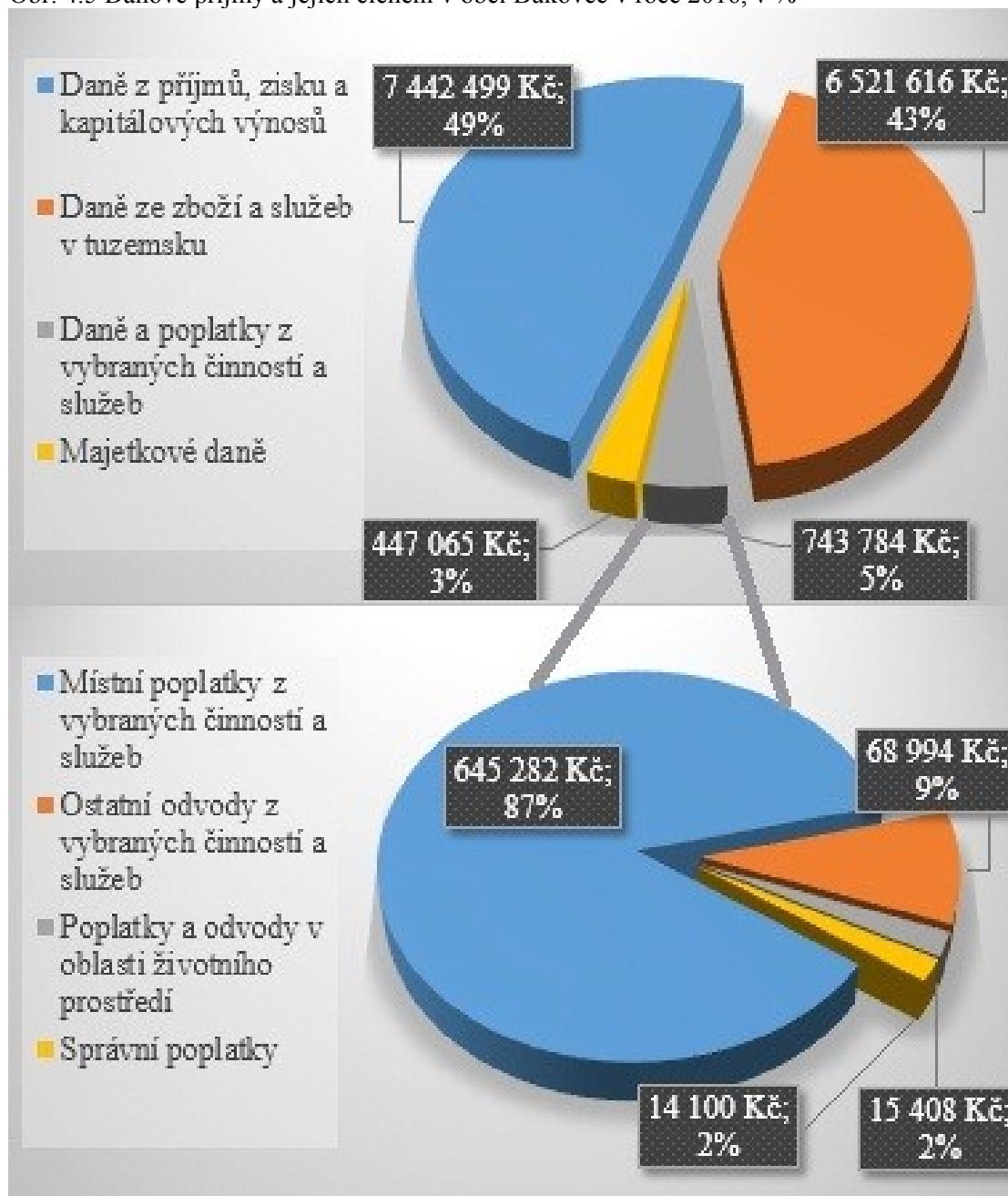
Obr. 4. 3 Daňové příjmy a jejich členění v obci Milíkov v roce 2016, v %

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

Příloha č. 3

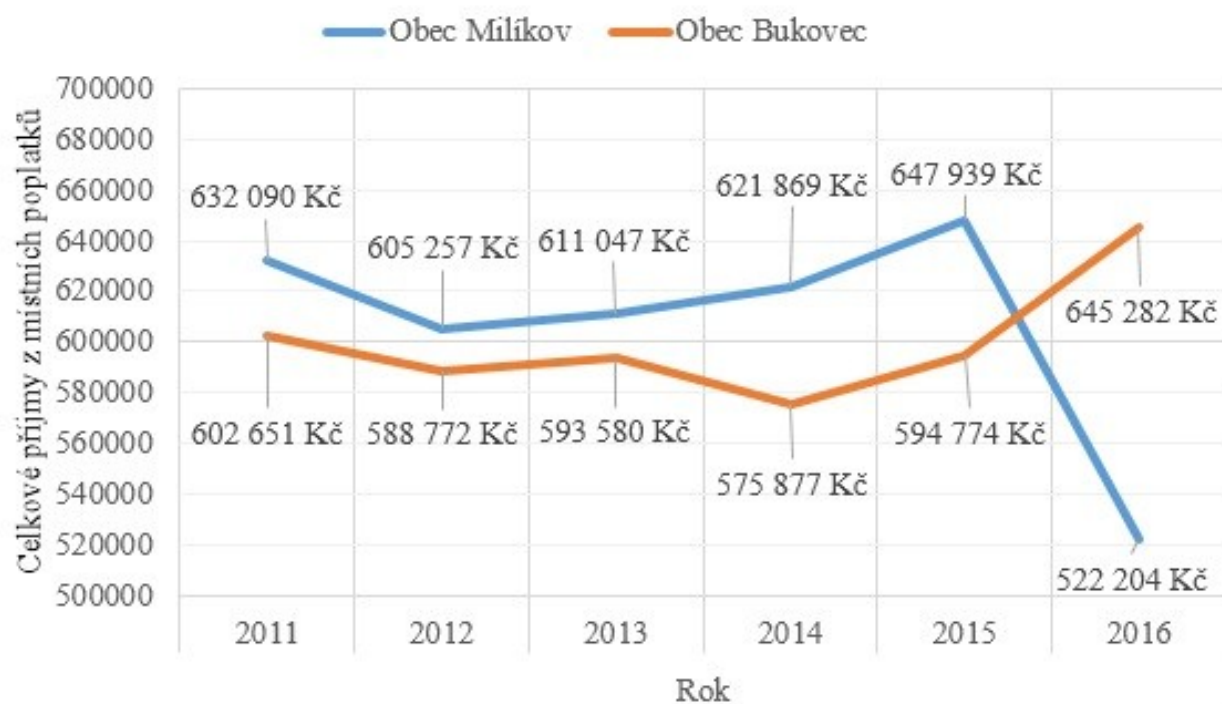
Obr. 4.5 Daňové příjmy a jejich členění v obci Bukovec v roce 2016, v %

Zdroj: Informační portál MF ČR, online. Vlastní úprava.

Příloha č. 4

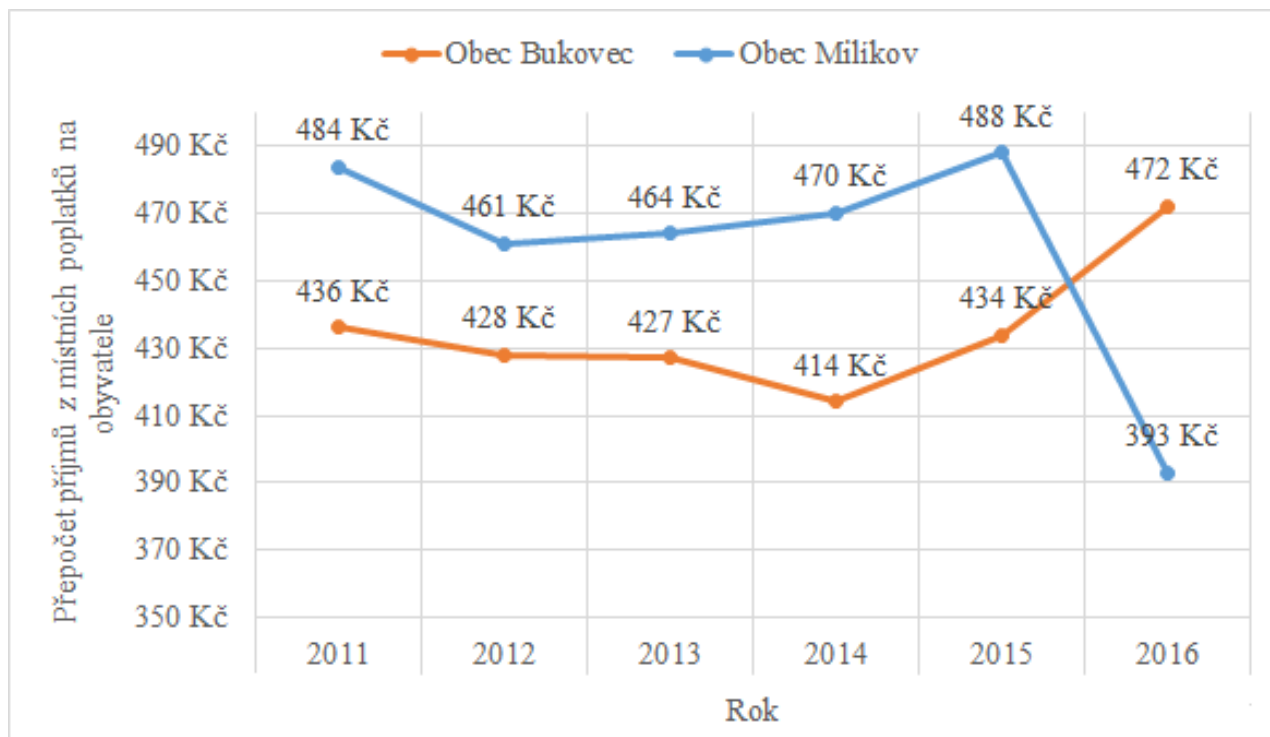
Obr. 4.6 Celkové příjmy z místních poplatků ve vybraných obcích v letech 2011 – 2016

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online. Vlastní úprava.

Příloha č. 5

Obr. 4.7 – Přepočet celkových příjmů z místních poplatků na obyvatele ve vybraných obcích v letech 2011 – 2016

Zdroj: Informační portál MF ČR MONITOR, online.
Český statistický úřad, online. Vlastní úprava.